

ועדת תרבות – תמליל

מספר הוועדה : 2

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ו' בטבת תשפ"ה (06.01.2025)

מזכירת הוועדה בדיון : אור

שעת תחילת הוועדה : 16:11

שעות סיום הוועדה : 17:58

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אפשר לשבת, להתחיל? אמרנו שנסיים בחמש וחצי, משתדלים לעמוד פחות או יותר בזמנים.

דוברת:

אז זהו, אז זהו.

דוברת:

הוא גם אמר לי.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב. שלום. שמי יוסי חבילין, אני סגן ראש העירייה ומחזיק תיק התרבות. תחום התרבות חשוב מאוד בעיניי משני סיבות מרכזיות. שתי, סליחה. תכף נעשה היכרות של האנשים אז אני.. אבל בכל זאת נתחיל עם חברות המועצה, יעלה ומרים, ולילי שחר שתכף נציג ותמר מנהלת האגף, וכל השאר אנחנו נעשה סבב, כי אני מכיר את הרוב אבל לא רוצה להתבלבל אז ליתר ביטחון. אז אני אגיד כמה מילים, אחרי זה נעשה סבב ונמשיך בסדר יום. קודם כל, יש פה רוב נשי שזה כבר דבר טוב.

דוברת:

כל הזמן, בכל מקום.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

בעיניי. בעיניי. אני חושב שאם נשים היו מנהלות את העולם, הוא היה יותר טוב. כמובן כל מקרה גם נבחן לגופו, זה לא בכיס אבל נתון ממוצע.. לא משנה. התרבות בעיניי מאוד חשוב משתי סיבות מרכזיות. אחד, לאיכות החיים של התושב. אני חושב שאנשים שאתה שואל אותם, יש בילויים בשבת? חסר בילויים בשבת? אתה רואה גם לצעירים ובטח לציבור הליברלי תחום התרבות כבילוי של שעות הפנאי הוא מאוד-מאוד חשוב. הסיבה השנייה שאני רואה חשיבות גדולה בתחום התרבות זה כחלק מחופש הביטוי, שהוא זכות יסוד בדמוקרטיה, ובעיניי חופש הביטוי זה חופש היצירה. או-אה, יהודה פרוידגר, אהלן אלישבע, מה נשמע?

אלישבע קולא:

אהלן. מה נשמע?

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

האמת שאני ממש מבסוט, גם בישיבה הקודמת שבאו הרבה וגם פה וגם בוועדת ספורט.

יהודה פרוידגר:

רק בגללך, רק בגללך, יוסי.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

אני לא חושב שזה נכון אבל, תודה שבאת. יהודה פרוידגר גם חבר מועצה וחבר שלי. תכף נעשה סבב. אז אמרתי, בעיניי זה חלק מחופש הביטוי וזה גם חופש היצירה. זה נכון שאולי זה יותר דרמטי הסיבה השנייה במוסדות התרבות, והסיבה הראשונה של השעות הפנאי ואיכות החיים בפעילות שלנו היום, אבל תמיד אני דואג להזכיר את זה כחלק מנושא התרבות. עכשיו, כמו שאמרתי, הדיון הראשון היה בעניין של מוסדות תרבות, והיום אנחנו דנים בתרבות בשכונות. ואם אני חוזר למה שאמרתי של איכות החיים, ואם אני חוזר למה שאני אומר עוד פעם, שאנחנו רוצים גם להשאיר את הצעירים והמשפחות וגם אגב את המבוגרים, אני חושב שזה גם פלח, אני יודע מהחברים שלי שהעזיבה של הציבור הליברלי גם חילוני וגם דתי, בדרך כלל בשתי נקודות זמן, אחת זה אחרי הצבא או אחרי האוניברסיטה, צריכים לעשות מאמץ עליון להשאיר את האנשים פה. ושנייה בגיל שלי, זה מה שנקרא פנסיה או שהילדים עוזבים את ירושלים, ואפילו אני מכיר עורכי דין שזה המקצוע שלי, שכבר הולכים הלוך-חזור המשרד שלהם עדיין בירושלים. כך שאם נשאיר את הצעירים, סיכוי טוב שנשאיר את המבוגרים, אבל אני גם רואה ערך בתרבות הפנאי של המבוגרים עצמם. אני אומר עוד פעם, זה לא נושא הישיבה אבל בעיניי, אפילו שיהודה הגיע, גם התרבות בשבתות של הציבור היצרני שעובד ורוצה לצרוך את התרבות בשבת, אבל זה לא הנושא שלנו, אולי זה ניואנס.

יהודה פרוידגר:

יש מספיק תרבות שאפשר לצרוך בשבת גם לפי הדתיים..

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

טוב. יופי. יש לנו שבת ירושלמית, משהו בובה-בובה, ועכשיו שמעתי יש רמקול שגם כשר, אז אתה מאשר, אני אמרתי ראש העיר צריך לקנות מיד כמה כאלה.

יהודה פרוידגר:

לא, יש גמלאים... שעושים..

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

נכון. רגע, אז התוכנית היא להיום, בדרך כלל אני מדבר יותר מדי. התוכנית... זה נכון, אתה לא צריך.. תגיד לא נכון. לא, אבל בעצם המטרה של היום זה לשמוע אתכם ואתכן. שאתם בדרך כלל נציגי או כמעט כולם, תכף נעשה סבב אבל זה הבסיס שהזמנו זה נציגי המנהלים הקהילתיים. אז תמר, מנהלת האגף תגיד כמה דברים מה שהיא רוצה, אחרי זה לילי שחר שאני מניח שכולכם וכולכן מכירים אותה היטב, כשאתם עובדים..

דוברת:

... הילדים שלי..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

למה את לא באה לשולחן, אלישבע?

אלישבע קולא:

לא, אני פה מאחורי הקלעים. אני רוצה להפריע ביציע.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אני לא, אני לא נותן לה להפריע ביציע. בעצם המטרה זה לשמוע אתכם ואתכן, מה אתם רוצים מבחינת המטרות. ברור לנו שגם.. כולם רוצים עוד תקציבים ועוד כסף, אנחנו עושים את המאמץ, אבל אם תרצו גם להתייחס לתכנים ובעצם לשמוע אתכם, וגם ביקורת מתקבלת, שלא יהיה פה אי הבנות. דיברתי לפני דקה על הדמוקרטיה, אז עוד פעם, יעידו גם העובדים שלי ואחרים שאני מוכן לשמוע גם דברים שאולי לא חיוביים תמיד. אני אשמח לשמוע דברים חיוביים אבל גם דברים לא חיוביים. זהו, אז לכן אני אדבר, תמר, לילי ולפחות שעה תהיה לדיבור שלכם. אה, אחרי.. לפני שנתחיל אולי ממש כל אחת ואחד יציג את עצמו, שם ותפקיד, אין לנו יותר זמן, ואחר כך יהיה לכם זמן לדבר. בבקשה, אור.

אור בוזגלו:

אני אור, אני מזכירת הוועדה.

מירים סלע:

אני מרים, מרים סלע, חברת מועצת עיר.

תמר ברלינר:

אני תמר, אני מנהלת אגף תרבות..

אבישג זוהר:

אני אבישג זוהר, ידיעות ירושלים.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

מה זה, אפילו התקשורת מתעניינת בשיבות האלה, שפעם שני אנשים וכלב לא היו מגיעים.

תמר ברלינר:

בשביל זה התיישבנו פה.

אבישג זוהר:

גם יוסי, גם תמר, גם מרים.

תמר ברלינר:

שלא יהיה טעויות כאלה..

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

כדי.. חבר'ה, זה תרבות. מי שראה המרדף לפני חודש היה במרדף.. אמנם לא זכה אבל הגיע לשלב הגמר ובחופעה יפה מאוד.

יוסי מורלי:

יוסי מורלי, חבר של יוסי חבילון... מנהל תרבות.

יענקי:

יענקי מהמנהל הקהילתי לב העיר.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

יפה מאוד.

יעל אהרונוב:

יעל...

נועה סררו:

נועה... תפעול...

ענת פפיר:

היי, ענת...

נטע פורזיקי:

אני נטע מיובלים.

ניסים אביב:

ניסים, מנהל תרבות גוננים.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

לא, לא מספיק לרשום, מקסימום אני אשכח שם.

לילי שחר:

בוודאי. אותי אבל לא. אני לילי שחר, מנהלת המחלקה לתרבות בשכונות.

אילנית אלפי:

אילנית, רמות אלון.

אתי ניסים:

אתי ניסים, מנהלת תחום תרבות, בקעה...

אלה רשף:

אלה רשף-ועקנין, מנהלת ... גנים ... חדשה.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

בהצלחה.

אלה רשף-ועקנין:

תודה.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

באת למקום טוב ועם נעליים גדולות בכל.. גם שייקה וגם התרבות והכל.

אלה רשף-ועקנין:

לא, זה, זה לא שי.

דוברת:

זה לא.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

לא, אני יודע. היא אמרה..

יהודה פרוידגר:

גנים, גנים, היא לא...

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

אה,

יהודה פרוידגר:

גנים זה קריית מנחם.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

גנים זה קריית מנחם. סליחה, טעיתי, יש גינות העיר..

דוברת:

זה גם נעליים גדולות.

יהודה פרוידגר:

גם, גם, גם.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

חשוב מאוד. סליחה. בהצלחה. טעיתי.

ברכה פרבר:

ברכה פרבר, מנהלת שלוחת גבעת מרדכי מנהל קהילתי מיתרים.

אחינועם שרף:

אחינועם, מחלקת נוער של גינות העיר.

אלונה זנדמן:

אלונה, מוסררה וגם חברת הנהלה בלב העיר.

פנינה ציינוב:

אני פנינה מלב העיר, רכזת...

דסי הבר:

דסי הבר, מנהלת המנהל הקהילתי ברובע היהודי.

עירית הדסה-יוסיפון:

היי, אני עירית הדסה מהרובע היהודי גם.

אבי כהן:

אני אבי כהן, תמלול והקלטה.

יהודה פרוידגר:

יהודה פרוידגר חבר מועצה.

אדם שי:

אני אדם, אני חבר הנהלה בגבעה הצרפתית.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

נתחיל ביציע? רגע, הנה הגיע עוד..

גלית רג'ואן:

גלית רג'ואן, יו"ר בקעה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

תודה.

יהודה פרוידגר:

מה, גלית..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

כן. איתם, גם אתה בן אדם.

איתם:

אני איתם, אני העוזר של יוסי.

אלישבע קולא:

אני אלישבע, חברת הנהלה, גבעת מרדכי.

נטלי פיקהולץ:

אני נטלי פיקהולץ, מנהלת מנהל קהילתי גינות העיר.

יעל גמון:

אני יעל גמון, מנהלת תחום תרבות גינות.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, אז בואו נגיד, נוכחות ממש ענפה, כל הכבוד, גם יושבי ראש, גם מנהלים, גם רכזי תרבות. יופי, אני מקווה שיהיה לכם מהנה ויעיל בעיקר. תמר.

תמר ברלינר:

אהלן. ערב טוב, אחר הצהריים טובים. אני מניחה שרובכם מכירים אותי, וגם כבר בטח יצא לכם לשמוע אותי גם מדברת במלא-מלא-מלא פורומים. עכשיו מה שנוח, זה שאני תמיד אומרת את אותם דברים, אז אני לא צריכה... אבל לצורך העניין, בשולחן הזה יש בעצם שני דברים שמובילים את תפיסת ההפעלה של אגף תרבות ואומנויות, ושני הדברים האלה מתחברים למחלקה אחת שהיא בעצם המחלקה שמעניינת אתכם. אז אני לא אעשה סקירה על אגף תרבות כי זה ארוך. אבל בעצם אגף תרבות עובד בכמה צירים, שני הצירים המרכזיים, ציר אחד הוא ציר של מוטבי העשייה, כלומר למי. עבור מי אנחנו עובדים. מה, למה אנחנו קמים בבוקר? למי, מי האנשים שאנחנו עובדים איתם, מי הציבור שנהנה ממה שאנחנו עושים. אז את מוטבי העשייה אנחנו מחלקים באופן מאוד-מאוד גדול וכולל. לחלק שהם מחוללי התרבות ששם אנחנו מדברים על מוסדות תרבות ועל השדרה הגדולה והענפה של ירושלים של האומנים והיוצרים והיוזמות, ואנחנו ממשיכים למוטבי עשייה שמתחלקים בין תיירות פנים, זאת אומרת אנשים שבאים מהארץ, תיירות חוץ, אנשים שאנחנו מקווים אוטומו חוזרים להגיע לירושלים, ואולי מוטבי העשייה הכי חשובים שלנו שזה התושבים. במקרה של ירושלים, זה אולי הנתח הגדול ביותר והמשמעותי ביותר שהאגף עובד איתו. אז יש לנו את מוטבי העשייה, ובציר השני שלנו יש לנו את מעגלי ההשפעה, שזה עובד על אותו ציר פחות או יותר. האגף תמיד ידבר באותה שפה, תמיד יהיו מעגלי ההשפעה, אנחנו תמיד נתחיל מהמעגל השכונתי, העירוני, הארצי והבין-לאומי. עכשיו, זה קצת נשמע 'אוביאס', אבל מה היופי של אגף תרבות והאומנויות, זה הקשר הזה. זאת אומרת כשאנחנו מחברים בין מוטבי העשייה למעגלי ההשפעה, בעצם אנחנו מקבלים את כל הציר התרבותי של ירושלים. אם משהו טוב קורה במנהל קהילתי, אם יוזמה טובה יוצאת משכונה, יש לה לאן לצמוח, יש לה לאן לגדול. יש את המעגל הבא, יש את השותפים הבאים והם כולם נמצאים בשדרה של אגף תרבות, זאת אומרת זה תמיד יהיה הכיוון שלנו, ומי מכם ששמע אותי נואמת על אירועי חנוכה או אירועי הקיץ, הם תמיד יהיו מחולקים באותו אופן. תמיד אנחנו נראה במה אנחנו עוסקים בציר השכונתי, איפה אנחנו מתחברים לציר העירוני, איפה אנחנו מתחברים לציר הארצי ובשאיפה תמיד יהיו לנו גם דברים שמדברים החוצה, בין-לאומי, גם אם לא מגיעים התיירים, אנחנו תמיד נדבר את זה החוצה ונספר על הדבר הזה. אז זה ממש בקצרה, היופי של אגף תרבות, ואני אגיד רגע שבתוך הציר הזה, השכונתי, נמצאים עוד בעצם, שני צ'אנקים מאוד-מאוד גדולים, אפילו שלושה, שעובדים באמת ברמת השכונות שזה אתם מכירים היטב, שזה הספריות. אתם מכירים היטב את מורשת ישראל שגם יש להם נציגים בשכונות, ויש לנו כמובן מבנה דומה שנמצא גם במזרח העיר ממש אותו דבר. זהו. אז, אתה תציג פלילי? אני אציג את זה?..

לילי שחר:

אני כבר הצגתי את עצמי. ואני הבאתי מצגת לטובת אנשים שהם לא בקיאים בדיוק בתחום הזה. ולאיסוף כל התחום הזה לטובת יתר האנשים, אז יש כאן איזה סלוגן מאוד נחמד, אז תרשו לי ככה להשתעשע, יוצרים תרבות ומטפחים קהילה. זה בעצם התחום שלנו, אנחנו באמת מתעסקים

בתרבות קהילתית. כמה דברים ככה על המחלקה הזאת, עוד לפני שנצלול פנימה ואני אעשה לעשות את זה כמה שיותר קצר. התחום הזה בעצם, פועל לפחות על פי מה שאני יודעת, 30 שנה. 30 שנה שהעירייה תומכת, מחבקת ומשתמשת במנהלים קהילתיים להגיע לתושבים, להגיע לצרכים של התושבים. ואני מודה שלא ברמה הזאת, זה התחיל בקטן וזה הפך להיות קצת מפלצתי. אז יש חזון באופן כללי למחלקה הזאת. אנחנו בעצם רוצים לקדם חיי תרבות עשירים, מתוך מטרה לחזק את הקשר בין התושבים לבין עצמם, כי חיזוק הקשרים בין התושבים לבין עצמם לפחות, מייצר קהילה חזקה. אנחנו שואפים לקחת את התושבים ולפתוח להם את הדלת למסד, מבחינת התושבים הם צריכים לדעת שהמסד, התחנה הראשונה היא המנהל הקהילתי כי לפחות לראייה שלי, מנהל קהילתי בירושלים היא עירייה קטנה, היא עירייה שצריכה לספק ונותנת את כל השירותים, ולא תמיד התושב יודע את זה. אנחנו רוצים ואנחנו שואפים ועושים את זה כבר, לשמור על המורשת התרבותית לצד עידוד חדשנות ויצירה, כמובן מקומית. ... חייב להמשיך הלאה. טוב, אני אדבר לעצמי ואדבר אליכם. יש לנו כמה יעדים שרובם כבר מתממשים, אז כמו שאמרתי, אנחנו, ככה, חלק מהיעדים האלה ממומשים כבר, אז שילוב של יצירה, של פעילויות משותפות לכל המגזרים, אז חתך האוכלוסייה שאנחנו נותנים להם שירות בעצם הוא מגיל רך ועד גיל שלישי. כמובן שצרכני התרבות הגדולים שלנו, הוא מן הסתם משפחות וילדים, אבל בהחלט נותנים ליתר הציבור מענה.

יהודה פרוידגר:

יש הרבה מענה לגיל השלישי ואני רוצה להודות לכם, ולתמר על כל העזרה באמת..

לילי שחר:

תיכף תראה גם שיתופי פעולה, בשמחה רבה ובאמת באהבה, מגיע להם.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

הוא אחראי על הגיל השלישי. לא הצגת את זה אז אני..

לילי שחר:

אה, כן?

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

בעירייה, הוא מחזיק תיק הגיל השלישי.

לילי שחר:

אה, יפה.

יעל ביטון דה-לנגה:

כבר שנים. .. עשייה מדהימה..

יהודה פרוידגר:

יש דברים מדהימים.

לילי שחר:

טוב, אנחנו רוצים בעצם לממש את הפוטנציאל הירושלמי, האיגודי.. ההטרונגי, רב-תרבויות, רב-אוכלוסיות, לנצל את זה דווקא לטובה, זה מודל ייחודי מאוד בירושלים. אנחנו רוצים ליצור קבוצות ייחודיות מהשכונות. אני אתן דוגמה למי שמכיר, ובאמת אני חושבת שרובם מכירים את הלהקה הכורדית של גוננים. הלהקה הזאת, אני רוצה להגיד לכם שהיא הוזמנה לגרמניה להופיע בגרמניה, להקה שצמחה מגוננים, עם כלי נגינה כורדים. ניסינו לעשות את זה, אתי, נכון? כמה פעמים, להרים את הכפפה ולעשות קבוצת תיאטרון..

אתי ניסים:

נכון, לתת בית לאומנים.

לילי שחר:

לתת בית לאומנים וכולי.

אתי ניסים:

הצלחנו.

לילי שחר:

לא כל כך צלח.

אתי ניסים:

בכמה שכונות.

לילי שחר:

בכמה שכונות זה קורס עור וגידים, עדיין, אז גם זאת, זה גם יעד. יוזמות של תושבים בוודאי ותמיד, וכמו שתמר אמרה קודם, אנחנו מכוונים גבוה. אני חושבת שידור כולם שלאירועים שלנו לפחות הגדולים, הפסטיבלים וכולי, מגיעים מכל הארץ. אז אם כבר ככה נגענו בתיירות ארצית, אז אנחנו קצת מסתכלים גבוה ומכוונים את זה גם לבין-לאומי. אנחנו ניצור קשרים בעזרת השם, זאת השאיפה, זה היעד, ליצור קשרים בין-לאומיים, לראות מה הם עושים, להראות להם מה אנחנו עושים, ולהתקדם עם העניין הזה. אני רוצה להגיד לכם שהמודל של העבודה, של המחלקה הזאת, של האגף הזה, של אגף תרבות, המחלקה לתרבות בשכונות, בירושלים, הוא מודל הכי מתקדם בארץ, אבל הוא מודל ייחודי, אין עוד עירייה כזאת בירושלים, שעובדת במודל הזה. המודל הזה

בעצם ניחן בשילוב של כמה דברים. עירייה, מנהלים קהילתיים כגוף עצמאי, שימו לב, ותושבים שותפים. המשולש הזה יוצר את המודל המאוד-מאוד ייחודי, ש.. ורשויות מקומיות בארץ פוזלות ורוצות לחקות את הדבר הזה, ואנחנו רק נשמח להציג להם אותו. פעילות המחלקה, סליחה, איך עושים את זה בעצם. אז כמובן שזה תלוי בתשתיות והעירייה כן מספקת תקציבים. תמיכה מקצועית זה באמת מגיע מהמחלקה, ושותפויות עם ארגונים וגורמים פנים-עירוניים וחץ-עירוניים. אנחנו משתדלים מאוד, תכף תראו כמה דוגמאות של שיתופי פעולה, ואני תמיד טוענת ששיתוף פעולה הוא בבחינת אחד ועוד אחד שווה שלוש.

יהודה פרוידגר:

התקציב, זה הולך שאתם מודיעים לשכונה, למנהל מה התקציב שלו ואתם אומרים, תגישו תוכנית בתקציב שהקצבנו לכם, או שאתם אומרים, בואו תחלמו, חלומות שלכם, ואנחנו נראה מתוך זה מה אנחנו יכולים לתקצב?

לילי שחר:

האפשרות השנייה היא הכי סבירה. קודם כל יש תקציב בסיסי.

יהודה פרוידגר:

מה קורה בפועל?

לילי שחר:

בפועל יש תקציב בסיסי.

יהודה פרוידגר:

כן?

לילי שחר:

אבל תמיד-תמיד, השאיפה היא לחלום, לכתוב ולשגר, הנייר סובל הכל. מקסימום אנחנו מצליחים, ובהרבה מהפעמים אנחנו מצליחים. עיקרי הפעילות של המחלקה, אז בגדול, זה באמת במאקרו. אנחנו גם מתכננים וגם מתקצבים וגם מתכללים וגם מבצעים מעקב אחרי תוכניות עבודה, תקציבים וכולי. זה במהלך כל השנה. אני אגיד שאני הצבתי לעצמי יעד של אחת לשנה, להפיק אירוע רוחבי לכלל השכונות, וזה כן צלח, אבל זה תלוי-תקציבים ומדובר בתקציבים גדולים מאוד. אבל כן זה היה, אני אתן כמה דוגמאות, למשל, בקורונה, משאיות... הופעלו במחלקה, בכל העיר, בכל השכונות. ב-2017 היה לנו, הייתה לנו תוכנית שנקראה, לא תוכנית, אירוע סובב שכונות שנקרא כדור פורח.

אתי ניסים:

נכון, מסע בכדור פורח.

לילי שחר:

נכון. בשנה שעברה בחנוכה, הפעלנו את חברת פירומניה הנהדרת, שתעשה חנוכה בכל השכונות בנוסף לתקציבים שכל מנהל קהילתי קיבל ועשה על פי שיקול דעתו ועל פי הצרכים של התושבים. אז זה מה שנקרא יצירה והפקת אירועי תרבות בחתך רוחבי. תכף אני אדבר על החתך הרוחבי הזה, לא תמיד הוא נכון במקרה הזה, כן. שוב שיתופי פעולה מגיעים מכל מקום ולכל מקום, וכמובן ניהול רכזי התרבות או מנהלי תחום תרבות. המדובר בלא רק בניהול מקצועי, שגרתי, שוטף, אנחנו מנהלים פורום רכזי תרבות. הפורום הזה נפגש ארבע-חמש פעמים בשנה, ויושבים ביחד, עושים למידת עמיתים, מבקרים במקומות מסוימים, לומדים את השטח, נחשפים לתרבות או לתכנים חדשים. גם הכשרות וגם השתלמויות וגם לימודים אקדמאים היו לנו. כל מה שאנחנו יכולים לעשות אנחנו עושים, ולא תמיד עם... רק תשימו לב לנתונים האלה, המחלקה הזאת מטפלת בעצם ב-20 מנהלים קהילתיים כלליים. כלליים זה הכל, בסדר? אני לא רוצה לדבר חילוני, דתי, זה, אני לא רוצה, זה לא מעניין. כללי זה הכל, כולם מוזמנים. התכנים הם לא יהיו מותאמים לאוכלוסייה כזאת או אחרת אלא לכלל. יש גם 20, למעלה מ-20 שלוחות. הדברים האלה צצו ונולדו בעשר שנים האחרונות. אבל זה העירייה לא מכירה בזה. יוסי, זה חשוב.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

לגמרי.

לילי שחר:

בערך 1,400..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אבל זה כאילו, צריך שיפור.

יהודה פרוידגר:

התקציב הולך למרכז ופחות..

לילי שחר:

אין תקציב שלוחה.

יהודה פרוידגר:

במרכז אין כמעט כסף להעביר לשלוחות.

לילי שחר:

נכון. כשנולדות שלוחות, המרכז,

יהודה פרוידגר:

זה בכל הדברים בעירייה..

לילי שחר:

אם הוא מקבל אחד, הוא גם צריך לתת...

יהודה פרוידגר:

כמעט בכל תחום בעירייה, אין כסף בסוף לשלוחה.

לילי שחר:

מאוד קשה לאמוד את זה אבל מינימום 1,400 אירועים בשנה.

גלית רג'ואן:

אבל זה לא, לילי... לנו למשל אין שלוחות. אבל כן..

לילי שחר:

יש לכם.

גלית רג'ואן:

לא, איזה שלוחות...?

לילי שחר:

מבחינתי, מהעבר זה הגיע לכאן, זה בית לזרוס. מבחינתי..

גלית רג'ואן:

זה לא קשור אלינו.

לילי שחר:

תכף אני אתן את הנתונים...

גלית רג'ואן:

זה לא קשור אלינו.

גלית רג'ואן:

אבל לא על זה אני מדברת.

גלית רג'ואן:

לא, לזרוס לא שלוחה שלנו, עובדים עצמאים לחלוטין. למנהל בקעה יש חמש שכונות ואנחנו מקבלים את התקציב. שאנחנו מקבלים ומחלקים אותם בלי שלוחה פיזית גם,

לילי שחר:

בכסף.

גלית רג'ואן:

באירועים.

יהודה פרוידיגר:

באירועים.

לילי שחר:

זה משהו אחר, אבל זה נכון, אבל זה כמו שלוחות.

גלית רג'ואן:

אבל זה לא קשור לזה שיהיו שם שלוחות.

לילי שחר:

לא צריך שיהיה מבנה כדי שזה ייחשב לשלוחה.

גלית רג'ואן:

אז זה מה שאני רוצה לחדד.

לילי שחר:

את צודקת, צודקת. בדומה לזה יש...

גלית רג'ואן:

זה מתחלק בין השכונות ולא...

לילי שחר:

אבל אני מדברת באמת באופן רוחבי על כולם, כי רמות למשל, אין להם שכונות שהם מתעסקים איתם, אבל רמות היא השכונה הכי גדולה בעיר. היא כמו עיר בכל, במקום מסוים אחר בארץ. אני

מבינה, אז אני מדברת באופן, במאקרו, באופן כללי, אבל כשיש שלוחות, 20 שלוחות מוצהרות יש.
אתם לא מוצהר. ... כאן.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, אבל זה שאלה... אנחנו לא נפתח את זה.

לילי שחר:

תיכף נדון.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

היא תיאורטית, האם זה שיש שלוחה זה מחייב תוספת תקציב לעומת שכונה שהיא אומרת, אני
אותו מספר תושבים ואין לי שלוחה.

לילי שחר:

שנייה,

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אז אני צריך לדאוג לשכונה בלי שלוחה.

לילי שחר:

אני רוצה לתת לך דוגמה. מנהל קהילתי גנים. פתאום נולדה גבעת משואה. מאיפה התקציבים? לא
נוספו תקציבים בגלל שנולדה הילדה הזאת.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

הנה עכשיו גם שכחנו..

לילי שחר:

לא נולדו תקציבים.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

ומשואה זה שכונה חשובה מאוד.

יהודה פרוידגר:

בטח.

לילי שחר:

ברור. ולא רק משואה. משכנות האומה למשל. .. למה משכנות האומה יכולה להיות מוזנחת? .. וכל הזמן אנחנו דוחפים..

יקי חרל"פ:

משכנות האומה, שכונה חדשה, תושבים חדשים, אין תקציב.

לילי שחר:

נכון.

יקי חרל"פ:

לא רק לתרבות, גם לקשישים אין תקציב.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

לא, אבל לאיזה מנהל קהילתי שייכים?

לילי שחר:

לב העיר.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

לב העיר.

יקי חרל"פ:

משכנות האומה שייך ללב העיר.

לילי שחר:

אז יהיה פה עשרה שקלים..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

נו, ואין לכם כסף לתת להם?

לילי שחר:

והוא צריך להפריש.

יקי חרל"פ:

אתה יודע מה התקציב השנתי של כל לב העיר? לילי תגיד לך, זה כל כך נמוך שאני מתבייש להגיד פה בפורום הגדול הזה. אז להוסיף עוד שכונה..

לילי שחר:

תיכף אנחנו נגיע לאתגרים אבל אני רוצה רגע אחד להשלים.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

מה התקציב הכללי של כל המחלקה שלך לשנה?

יקי חרל"פ:

לא..

יעל ביטון דה-לנגה:

לא שואלים אישה על התקציב שלה. לא שואלים.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אה, לא שואלים, גם את זה לא שואלים?

יעל ביטון דה-לנגה:

בעיקר את זה לא שואלים, כי גיל זה כבר לא..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אה, ואת הגבר אפשר לשאול.

לילי שחר:

אבל אני אגיד שהתקציב הבסיסי, בואו נפתח.

דוברת:

... כל אחד יגיד..

יקי חרל"פ:

תגיד למנהל, לא צריך את כל..

יעל ביטון דה-לנגה:

בדיוק, זה כל כך שקוף.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אז כמה?

לילי שחר:

אז אני אגיד שבתחילת השנה, התקציב הבסיסי, זה לא אצלי בכיס אבל זה בנוי מכמה סעיפים תקציביים, זה חמישה מיליון שקל.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

זה לא מספיק.

לילי שחר:

ברור שזה לא מספיק. אתה יודע עם כמה אנחנו סוגרים?

אלישבע קולא:

כמה מתוך זה גמיש וכמה קשיח? בוא נשאל את זה ככה.

לילי שחר:

קשיח זה שכר.

אלישבע קולא:

נו, כמה מתוך זה..

לילי שחר:

לא, זה לא מתוך זה.

אלישבע קולא:

מתוך חמש מיליון?

לילי שחר:

זה חמישה מיליון פעילות...

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

לפעילות, לא כולל הרכזים.

אלישבע קולא:

וכל החמש מיליון גמיש?

לילי שחר:

מה?

דוברת:

חמישה מיליון לא בספר התקציב...

לילי שחר:

זה לא בספר התקציב.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אה, זה לא בספר.

לילי שחר:

לא בספר..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

כמה מופיע בספר התקציב?

לילי שחר:

בספר התקציב, 2575.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, אז צריכים להגדיל בספר התקציב.

יהודה פרוידגר:

ברור.

דוברת:

...

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

ומה זה החמישה מיליון? זה ההוצאה בפועל?

יהודה פרוידגר:

איך זה נהיה חמישה? איך מ-2575 זה נהיה חמישה מיליון?

לילי שחר:

תקציבי האגף...

דוברת:

האגף משלם עוד מיליון.

יהודה פרוידיגר:

אבל זה צריך... מכל הקואליציונים, זה לא כולל כל מה ש..

לילי שחר:

לא כולל בכלל.. אין קואליציוניים. טוב, תרשו לי להמשיך להשוויץ.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אצלה אין, אתה רואה, זה הבעיה.

יהודה פרוידיגר:

מה?

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

שאין אצלם.

דוברת:

לא, לא, זה לא בעיה. אין את הקואליציה..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אם נביא לך אקסטרה?

לילי שחר:

תביאו אקסטרה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

תקבלו אותו, מה? טוב, בואו נמשיך ואז נעשה סבב.

לילי שחר:

אפשר להמשיך להשוויץ? אמרתי 1,400 אירועים זה לפחות בשנה, בלמעלה מ-1.200 מיליון אנשים שמשותפים באירועים שלנו, תקשיבו טוב, אני עשיתי חשבון אז זה בקירוב, כן? אבל זה לא פחות. לא פחות. טוב, התוצר לוואי של כל הפעילות הזאת, כמו שאמרתי קודם, אנחנו מחזקים את

הקהילה, אנחנו נוסכים בהם תחושת שייכות וגאווה מקומית, זה מתחבר אליך יוסי, ואנחנו גם נותנים חוויה תרבותית שהיא, היא באמת איכותית בניגוד לתדמית שהייתה מזמן מזמן. אבל הגאווה והשייכות לשכונה מייצרים רצון להישאר בעיר. תכף אנחנו נתעסק בזה. יש פה אירועי דגל שאנחנו קוראים להם אירועי דגל, פסטיבלים.. גם להם אנחנו קוראים פסטיבלי עוגן, אבל יש לנו כאן עוגנים אז אני קוראת להם רגע פסטיבלים. אלה אירועים שהם מייחדים את האופי, אמורים לייחד את האופי הספציפי של כל שכונה ושכונה. זה תהליך.. זה אירוע שיא שהוא באמת נולד אחרי תהליך עם גופים, תושבים ומוסדות מהשכונה, שאחרי התהליך הזה יוצר איזושהי חגיגה שכונתית, ששייכת לי, לכל תושב, לכל מי ששייך לשכונה. שם הם פורחים, היה לנו ממש עד לאחרונה פסטיבלים, נכון? שלכם.. אבל דרך בית לחם, כמה אנשים היו לך?

אתי ניסים:

עשרים..

לילי שחר:

כמה? 15 אלף איש?

אתי ניסים:

20 אלף.

יהודה פרוידגר:

באים מכל העיר לדברים האלה.

לילי שחר:

20 אלף איש..

דוברת:

באים מכל הארץ.

לילי שחר:

ולא רק, מכל הארץ.

יהודה פרוידגר:

באים מכל הארץ.

לילי שחר:

פסטיבל דרך בית לחם, ויש עוד הרבה מאוד פסטיבלים מאוד-מאוד מוצלחים, אנחנו רק מנסים לדייק אותם מבחינת הדי-אן-איי של השכונה ואנחנו נגיע לזה. שבתרבות לשיטתך, יוסי, אתה רצית,

יהודה פרוידגר:

אירועי שבת.

לילי שחר:

אירועי שבת. שבתרבות מתקיימת גם למעלה מ-30 שנה. אגף תרבות הוא החלוץ, אני, זה עוד לפני שאני הגעתי, אני לא המצאתי את זה.

יהודה פרוידגר:

שם הייתי...

לילי שחר:

אבל לא עיריית באר שבע, ולא נעליים וגרביים, אני מוכרחה להגיד כאן. זאת עיריית ירושלים האגף לתרבות הגה את הרעיון של שבתרבות, בה משתתפים אנשים שהם יוצאים אפילו מבית כנסת, עם הציצית, עם הטלית, אני...

יהודה פרוידגר:

כשאני הייתי היה כבר בירושלים שבתרבות.

לילי שחר:

בבקשה. אני, הדברים הם אמיתיים.

יהודה פרוידגר:

כשבאר שבע עוד היה אסור לנסוע עם סוסיתא כי הגמל יאכל אותה, אז פה כבר היה שבתרבות.

לילי שחר:

טוב, אז שבתרבות אני לא צריכה להרחיב עליה. היו כמה שנים של הפוגה, של הקפאה. מחזיק תיק הקודם, המיתולוגי, החזיר עטרה ליושנה בזכות תקציבים שהוא הביא.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

מי זה?

לילי שחר:

פפה אללו.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

יפה.

לילי שחר:

ומאחר והבנו שאין סיכוי להגיד, תשמעו, צריך להגדיל תקציבים ולקבל אותם, יצרנו יש מאין. אז קראנו לאירועים בשמות. שלושת העוגנים האלה הביאו לנו כסף. פרפרים באביב, זה אירוע שמתקיים בקצת לפני פסח לילדים. גנים ונהנים, הכוונה של גנים ונהנים, דרך אגב, כולם חוגגים, כולם מפיקים את האירועים האלה באופן רוחבי. המודל הזה..

אלישבע קולא:

שוב נופלים פה השלוחות, כי מביאים את האירוע הזה.

לילי שחר:

נכון מאוד.

אלישבע קולא:

רגע, תני לי. מביאים את האירוע הזה למנהל הקהילתי הגדול ששם יש את רוב האנשים, ואז השלוחות עם שמונת אלפים תושבים לא מקבלים את האירוע הזה. בסדר? זאת הבעיה, גבעת מרדכי.

דובר:

נכון.

אלישבע קולא:

וזאת הבעיה בשכונה. זאת שכונה, השכונה אצלנו היא שכונה ליברלית, וציונית ויש בה גם חילונים, גם דתיים, גם חרדים,

גלית רג'ואן:

ומסורתיים.

אלישבע קולא:

וב.. נקרא לה, השכונה המרכזית של קריית משה גבעת שאול, בכלל לא מגיעים לתוכן שלילי מתכוונת אליו בתרבות, כי זה מגיע לשכונה שהיא יחסית בגוון חרדי יותר, קריית משה גבעת שאול, והתוכן שמגיע מתרבות לא מגיע לשכונות....

יהודה פרוידגר:

גם המנהל שלכם.. גם המנהל וגם היושב ראש שלכם,

גלית רג'ואן:

אבל זה החלטה שלכם.

יהודה פרוידגר:

הם יחסית בסדר עם הציבור הדתי-לאומי.

אלישבע קולא:

זה לא קשור אבל התוכן שמגיע הוא לא מתאים לציבור.

יהודה פרוידגר:

אה, הם יכולים.. מכיר אותם..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, רגע, לילי תגמור ונפתח את זה לדיון. הבנו. לא, אבל תיאורטית היא יכולה להגיד גלית, שגם בשכונה שלה בקעה, שהיא אולי יותר הומוגנית, גם שאין לה שלוחה, אבל יש לה שכונה יחסית רחוקה אז גם יכולים להגיד שזה מגיע רק למנהל.

ברכה פרבר:

אני לא חושבת שזה רק תלוי במיקום הפיזי, זה בעניין האם אתה נותן תקציב ספציפי לשלוחה, רכזת ספציפית לשלוחה ואז היא משקיעה בשלוחה עצמה...

אתי ניסים:

אבל לנו אין, זה לא צריך להיות...

ברכה פרבר:

בסדר, אבל אמרתי שזה צריך להיות. אמרתי שאם הם לא מקדישים..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לילי, אז אם אפשר קצת לצמצם.

לילי שחר:

אני אקצר, בסדר. חורף חם..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אני לא אספיק לדבר..

לילי שחר:

נולד בחודש נובמבר, הרזה מאירועים כדי לסבר את החשק של האנשים המבוגרים הצעירים לצאת החוצה וליהנות. יש לנו שיתופי פעולה ענפים, יש לנו, השיתופי פעולה האלה,

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

ששש, יהודה, יהודה.

לילי שחר:

הם מאוד-מאוד מוצלחים. נתתי ככה בריף קצר על שניים מהם, אבל אני רוצה להגיד לכם שעד למשרד לאיכות הסביבה הגענו עם שיתוף פעולה, של שינוי דפוס ההתנהגות לניקיון במרחב הציבורי, פרויקט קידה הוא רץ כבר, המחלקה לגיל השלישי שכונות שרות שנה שנייה שאנחנו עושים. בעבר חיזקנו את המרכזים המסחריים באמצעות אירועי תרבות שם, ועוד, יש לנו עוד שיתופי פעולה שהם בפתח אבל אני מוכרחה להודות שאני נמנעת כרגע, כי מחוסר משאבים. טוב. האתגרים שבדרך, זה לא פחות חשוב מכל מה שאמרתי עד עכשיו. יש מנהלים קהילתיים שחסרים להם מבנים. יש מנהלים קהילתיים שחסר להם משרד, שאין מנהל קהילתי, נכון? או חללים, אתי, נכון?

אתי ניסים:

נכון מאוד.

לילי שחר:

הדבר הבא הוא היעדר מודעות בקרב התושבים לשירותי המנהל הקהילתי. אני חושבת שזה צריך להיות באופן רחב, לטפל בתחום הזה באופן רחב, כי לא תמיד התושב יודע שהוא יכול וצריך להגיע למנהל הקהילתי בכל מיני שירות.. לכל מיני שירותים. הוא דווקא מרים טלפון לעירייה, ואנחנו אנחנו רוצים שזה יהיה מונגש לו, אבל כרגע אני מדברת על תרבות. יש הרבה תוכניות למחלקה כמו שאמרתי קודם, שיש קושי מאוד גדול לממש אותם בגלל משאבים חסרים.

יהודה פרוידגר:

שנייה. אני רוצה רגע, דווקא יוסי שהוא גם חבר בוועדת תכנון ובנייה. היום, יש בלי סוף היום פרויקטים של התחדשות עירונית, פינוי-בינוי, שהיזמים מחויבים בהפרשות לצורכי ציבור.

דוברת:

כן.

יהודה פרוידגר:

האם במחלקת התכנון יש רשימה של שכונות, שלוחות, שאגף תרבות רוצה אולם, חלל, בשביל להפעיל פעילויות תרבות, כדי שבמטלות יזם, הם יגידו ליזם, אדוני, פה חוץ מבית כנסת ומעון וגן ילדים, אנחנו רוצים גם עוד אולם ל-400 אנשים,

מרים סלע:

אבל, יהודה, זה לא ...

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

רגע, רגע, בואו נשמע את..

דוברת:

.. לא אגף תרבות.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

שנייה, שנייה.

דוברת:

כן, כן.

דוברת:

זה לא אגף תרבות.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

רגע, רגע, בואו נשמע את תמר, שנייה, או את לילי. שנייה, כן, תמר.

תמר ברלינר:

אז התשובה היא כן בוודאי שיש. זה, נגיד שבאופן עקרוני זה חונה במירכאות, יותר באגף חברה. ככל מה שקשור לצרכים הספציפיים של התרבות זה מגיע בעיקר. אז התשובה היא כן, ודאי שיש אצל אהרלה רשימה..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, אבל השאלה אם את רואה שזה בסדר, התהליך, שקיים או טעון שיפור?

תמר ברלינר:

אני לא יודעת, איך אפשר לענות על זה? אני חושבת שכל שיש צרכים ואנחנו מכירים אותם וגם במטה בינוי מכירים אותם ואשכול ... מכיר אותם בוודאי שכן. הפער בין היכולת לממש אותם במה שקוראים לו הפרשות מבונות לבין..

יהודה פרוידגר:

למה, למה יש פער?

תמר ברלינר:

הצורך שהוא יותר מידי, הוא פער שהוא קיים.

לילי שחר:

... העירייה...

תמר ברלינר:

זה תמיד..

יהודה פרוידגר:

אבל למה..

לילי שחר:

אני רוצה להגיד משהו.

יהודה פרוידגר:

אבל באמת, זה מגיע לוועדה.

לילי שחר:

המטה למנהלים קהילתיים..

יהודה פרוידגר:

וכמו שכל פרויקט, בית כנסת, בית כנסת.. אנחנו מתווכחים, 250 מטר, 400 מטר, 500 מטר או 800 מטר. בסדר, באמת צריך בית כנסת, אני לא, האחרון שיגיד שלא צריך בית כנסת. באים דיירים חדשים, צריכים בית כנסת. אבל תרבות זה לא פחות חשוב וזה אחד הדברים המרכזיים, ותגידו לנו, אנחנו בוועדת תכנון, נלחץ. אם אנחנו נקבל, אם אנחנו נהיה מודעים ואנחנו נקבל במקביל את הרשימה שאתם, אמנם זה שייך מנהלים קהילתיים שייך ל..

לילי שחר:

מטה למנהלים קהילתיים.

יהודה פרוידגר:

חברה,

לילי שחר:

בדיוק..

יהודה פרוידגר:

שייך לחברה. אבל אם אנחנו במקביל נדע על צרכים, אנחנו כשיש פרויקט ב.. אני יודע מה? בגונים, אנחנו אומרים רבותיי, אנחנו לפי מה שיש לנו, חסר פה אולם תרבות. בואו, אנחנו רוצים שבבקעה לא..

דוברת:

טוב.

יהודה פרוידגר:

נכון?

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

נכון. אני תיכף אתייחס לזה אחר כך, אני לא רוצה..

גלית רג'ואן:

אני חושבת שזה מול מנהלים יותר, שכל מנהל מכיר את הצורך...

יהודה פרוידגר:

מה זה משנה? העיקר שאנחנו נדע את זה.

גלית רג'ואן:

אז אנחנו מציפים את זה.. ומתכנן רובע..

יהודה פרוידגר:

אז.. את מבינה שלנו מגיע..

גלית רג'ואן:

מתכנני הרובעים מכירים את הצרכים של המנהלים.

יהודה פרוידגר:

אבל זה צריך להגיע אלינו לוועדה, כי לנו מגיע פרויקט...

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

... מה עם המכתב של...?

⋮

(מדברים יחד)

יהודה פרוידגר:

...שואל מה עם זה, וזה יהיה בפרויקט ההוא, זה בפרויקט ההוא.

גלית רג'ואן:

כן, זה בדיוק המקום שלכם..

יהודה פרוידגר:

אנחנו רוצים לראות...

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

כתבנו למנהלים הקהילתיים מכתב..

גלית רג'ואן:

מתכנני הרובע ואין רבים כאלה בירושלים, שיביאו לכם בנק של צרכים של.. שהמנהלים של...

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

שנייה, אני אגיד לך משהו גלית. אני אגיד ככה, קודם כל יש שיפור בנושא הזה אבל הוא לא מספיק. אני יושב בוועדות תכנון ואני גם היינו ב.. אז זה אחד. אני גם כמחזיק תיק הספורט עוד מצב התרבות יותר טוב מהספורט שכמעט ולא עולה שצריך מגרשים ודברים כאלה. אבל אני אגיד רגע משהו לך וזה נושא שהוא לא לשולחן הזה, וזה מכתב שאני עומד להוציא. הדיון המרכזי בתוכניות הוא בשלב ההפקדה, לא בשלב ההתנגדויות, והמנהלים הקהילתיים לא מגיעים בשלב ההפקדה. ואני לא רוצה לפתוח את זה פה, כי יש גם מחלוקת ביני לבין יושב ראש הוועדה, יהודה בדרך כלל בצד שלי. אני חושב שכחלק מהסיליבוס שמעבירים במחלקות העירייה, בתחבורה, במקומות כאלה, צריך קודם כל להעביר באגף תרבות ולראות מה יש, צריך להעביר באגף הספורט ולראות את הצרכים, וצריך לשלוח את זה לכל המנהלים הקהילתיים. ואני אומר לכם, כי פה אין את המתכננים השכונתיים, אתם תקבלו ממני מכתב שהכנתי אותו, הוא עוד לא יצא, שאתם אין לכם

ברירה, אתם צריכים לעקור ואני אסדר לכם לשבת עם יואל אבן ואמי ארבל, כי אני רציתי שזה יבוא ביוזמת העירייה, ולצערי, עמדתי כרגע לא מתקבלת. אנחנו מגיעים לשלב ההפקדה ואין לנו עמדה של המנהל הקהילתי. אז מי שיגיד שצריך משהו? גם לגופו של עניין, יש מקום ל.. הרי אני גם מתקשר אליך בוועדת ההקצאות ושואל אותך, אבל חבר'ה, זה נושא אחר, אני לא רוצה הרגע לפתוח אותו אבל בהחלט הנושא של המבנים והצורך בתרבות, אני ער לזה ובואו נשמע רגע אותה, אז לכן..

יקי חרל"פ:

אבל אם אתה נוגע במבנים, יום אחד אולי עיריית ירושלים צריכה גם לבחון שימוש במבנה ציבור ברמה עירונית גם בדבר שלא קיים היום, כמו מבנים של מערכת החינוך.

יהודה פרוידגר:

עירוב שימושים.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אוקיי.

יהודה פרוידגר:

עירוב שימושים.

יקי חרל"פ:

... כיום.. לא קיים.

יהודה פרוידגר:

קיים, למה לא קיים? קיים...

יקי חרל"פ:

מה לא קיים? ...

אלונה זנדמן:

גם של מקלטים.

יקי חרל"פ:

אולם של..

אלונה זנדמן:

גם הקצאות של מקלטים יכולים..

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

לא, אבל אולם הספורט כן משמש, לא?

יהודה פרוידגר:

מקלטים משתמשים.

דוברת:

בטח...

ברכה פרבר:

לא, אין לנו.. זה בעייתי של ביטוח ו.. בעייתי מאוד.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

אוקיי.

דוברת:

אני מוכנה...

יקי חרל"פ:

.. בערים אחרות איך זה פועל.

יהודה פרוידגר:

עכשיו זה בעייתי..

יקי חרל"פ:

כשמתכננים מראש בית ספר..

ינון עמיחי:

ויוסי... אולמות ספורט.. הם של המנהלים וניתנים לבית הספר.

יקי חרל"פ:

אבל בית הספר..

ינון עמיחי:

בית הספר למנהל לא, יש פה משהו..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אני חושב שזה משתנה אבל בסדר. בואו אולי, לילי, לא יהיה להם זמן.

לילי שחר:

לא, אבל יש לי דבר חשוב, ויש לי עוד שקופית.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אבל מהר, מהר, כי...

לילי שחר:

מהר מאוד.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

כי, רוצים לשמוע אותם, אז..

לילי שחר:

כל מה שאנחנו רוצים לעשות, ומטרת העל של העירייה כולה, היא להשאיר את התושבים בעיר, לפחות, אם לא ליצור הגירה חיובית. בשביל זה מה שאנחנו צריכים זה מימוש תוכנית דיפרנציאלית שיושבת אצלי במגירה ולא ממומשת. אני לא ארחיב בעניין הזה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אוקיי.

לילי שחר:

אנחנו דיברנו קצת על זה, אנחנו אולי נפתח. ויותר מהכל, כוח אדם למחלקה, שהמחלקה כולה עשויה משני אנשים. לא באה פה לבכות. טוב, תקשיבו טוב, וזה הכי חשוב.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אוקיי, אם אפשר לקצר אבל לילי.

לילי שחר:

הלב הפועם של המחלקה.

יהודה פרוידגר:

זה בגלל האיכות, האיכות של האנשים במחלקה היא כזאת..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

שנייה, יהודה, יהודה, אבל אין לנו זמן, בסוף הם לא מדברים בכלל.

לילי שחר:

הציר המרכזי, הלב הפועם של המחלקה, מי שאמון על כל העשייה הענפה הזאת, אלה מנהלי תחום תרבות או רכזי תרבות, 20 במספר.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

וכולם בחצי משרה או שיש כאלה משרה מלאה?

לילי שחר:

80 אחוז, 85 אחוז.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, תכף נשמע אותם.

אדם שי:

אבל התוספת הזו מ-50 עד 80 זה גם מגיע ממך או שזה מקומות אחרים?

יהודה פרוידגר:

לא, 85 אחוז הם ב-50 אחוז..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

רק 50 אחוז מגיע ממך. אם המינהל עצמו יכול להביא כסף אז יהיה לו, ואם לא, אז אכלו אותה.

אדם שי:

בדיוק.

לילי שחר:

בדיוק, נכון.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב.

לילי שחר:

אבל אני רוצה להגיד לכם שזה מה שגורם לנו,

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

לילי, את חייבת לקצר.

לילי שחר:

משפט אחרון, רגע. זה מה שגורם לנו.. זה מה שגורם לתחלופה רצינית ומשמעותית בקרב רכזי תרבות, כי התנאים הם באמת לא ראויים.

ברכה פרבר:

לא רק..

לילי שחר:

לא יכולתי לסיים בלי זה.

מרים סלע:

סליחה, אני חייבת לשאול שאלה רגע זה. יש איזשהו קשר בין מוסדות התרבות הגדולים בעיר, לבין התרבות בשכונות?

גלית רג'ואן:

כן.

לילי שחר:

כמעט ולא.

אלונה זנדמן:

אמור להיות, אמור להיות.

לילי שחר:

אמור להיות, רגע, שנייה, אני אסביר.

אלונה זנדמן:

יש קשר.

לילי שחר:

אנחנו תרבות עד הבית. אז אפשר לקחת את התושבים למוסדות התרבות. עכשיו..

אלונה זנדמן:

זה פחות...

לילי שחר:

... שמוסדות התרבות יבואו אלינו..

מרים סלע:

כן, זה השאלה שלי.

לילי שחר:

וזה כבר קרה.

אתי ניסים:

אז זה קיים, זה קיים.

יהודה פרוידגר:

בפסגת זאב יש.

אתי ניסים:

אבל זה לא איזה משהו, את יודעת, שהוא שגור בשגרת העבודה. אני כמנהלת הפורום של המנהלי תחום תרבות יכולה להגיד לך, שאנחנו, בעצם זה מה שאנחנו עושים לאורך השנים, נפגשים במוסדות תרבות בירושלים או מביאים אותם לבקר אצלנו. מדברים על אפשרויות לשיתופי פעולה, אבל אין משהו שהוא, את יודעת, בשגרה.

מרים סלע:

אבל נגיד מה הייתם חולמים? נגיד, לא יודעת, החאן, תיאטרון ירושלים.

אלונה זנדמן:

אז אני אגיד לך שיש.. יש שיתוף פעולה עם העירייה סביב בית העם, שזה אולם שמכיל 500 כיסאות.

תמר ברלינר:

אבל זה לא מוסד תרבות, זה לא מה שהיא מתכוונת.

אלונה זנדמן:

אה, לא לזה היא מתכוונת..

מרים סלע:

לא, אני מדברת על מי שמייצרים תרבות אצלם, זאת אומרת, תיאטרות..

ענת פפיר:

אז בקריית יובל זה, יש חיבור מאוד חזק וישיר ועובד מצוין.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

עם מי?

ענת פפיר:

ביני לבין פאב המפלצת, משו משו, רשות הרבים.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

משו משו, כן, בדיוק.

ענת פפיר:

אני מרגישה שאני ממש...

לילי שחר:

אבל אני אגיד שבעבר היו מעניקים לנו למחלקה,

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

חבר'ה, בואו, אנחנו תיכף נעשה סבב, לכן אני..

לילי שחר:

..לתושבים בשכונות...

דוברת:

רגע, רגע, סליחה, לא הצלחתי להקשיב.

לילי שחר:

לפני המון שנים, תיאטרון ירושלים ועוד, העניקו למחלקה כרטיסים מוזלים עבור תושבי ירושלים בשכונות, כרטיסים מוזלים. זה לא קיים היום, אין שום קשר כזה אם התכוונת לזה.

מרים סלע:

עכשיו, נגיד, כל מיני פסטיבלים של, נגיד פסטיבל הקולנוע היה לו אני זוכרת בקיץ, משאית שהייתה עוברת בשכונות.

אתי ניסים:

נכון, הם עושים, הם עושים.

מרים סלע:

הם עשו את זה, כן..

אילנית אלפי:

לא, למה?

דוברת:

לא היה..

דוברת:

אבל הם עושים את זה שנים... הייתה מתקשרת אלינו כל שנה.

דוברת:

היה והשנה לא היה.

דוברת:

השנה לא היה.

דוברת:

וזה היה מאוד חסר.

מרים סלע:

לא היה?

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, חבר'ה. שנייה, שנייה.

דוברת:

... שלא היה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

רגע, קודם כל זה שאלה טובה, ולדעתי את היית או שיצאת, היה לנו באמת כנס של מוסדות התרבות, באחד הדברים שהועלו שם זה שבאמת אולי המוסדות תרבות יגיעו לשכונות. תמר, זה.. לילי לא הייתה, אלי כהן היה, או לא היה, לא משנה. אבל לכן אני חושב שזה דבר נכון שצריך לחזק אותו. אז אופציה אחת זה שהתלמידים יבואו עם אוטובוס למקום, ו-ב', אני בזמנו היה לי רעיון עם סמדר..

לילי שחר:

לא רק תלמידים, תושבים.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לתושבים ותלמידים, גם גיל שלישי. והאופציה השנייה אולי, שאותו תיאטרון יבוא כחלק מהפעילות למקום ויש לנו היום עוד..

תמר ברלינר:

אז אני אגיד על זה איזה משהו. קודם כל זה רעיון מצוין, אבל רגע, בואו נגדר אותו בתוך האפשרויות כדי שלא יהיה כאן רגע איזה חלומות. זה יותר מתאים למוסדות תרבות שמוכרים ואין להם בית. זאת אומרת שהם מראש מוסדות שנוודים, למשל, תיאטרון משו משו שנמצא, שאין לו כאילו, אין לו בית תיאטרון. אני אסביר רגע למה, רק כדי שלא תחשבו שהם קשוחים. בסופו של דבר, מוסד תרבות הוא מוסד נתמך והם מקבלים את התמיכה שלהם על בסיס קריטריונים. על פי רוב, מוסדות התרבות כשהם לוקחים את הדברים שלהם ויוצאים איתם החוצה, הם לא יכולים להחשיב את זה כהרצות, ואפילו לפעמים לא סופרים להם את הקהל באותם מספרים.

מרים סלע:

כן, אבל תיאטרון הקרון אם הוא יציע...

תמר ברלינר:

תיאטרון הקרון זה משהו אחר.

יעל גמון:

אני רוצה להגיד משהו... לנו בשכונה שלנו..

יהודה פרוידגר:

תיאטרון הקרון יש בית.

יעל גמון:

אני מדברת על המושבות..

תמר ברלינר:

נכון. ודאי שם זה..

יעל גמון:

... גינות העיר, בשכונה, בשכונות שלנו התמזל מזלנו ואנחנו יש לנו הרבה מוסדות תרבות. גם קולנוע סמדר שעכשיו קם לחיים מחדש עם יוזמת... עם החבורה של יוזמת סמדר, גם תיאטרון החאן וגם תיאטרון הקרון. אנחנו עושים איתם את כל שיתופי הפעולה שאנחנו יכולים לעשות. אנחנו מביאים, אנחנו קוראים לתיאטרון הקרון תיאטרון הבית שלנו. אין לנו, אנחנו משתמשים בעיקר בהצגות, או משתמשים בעיקר בהצגות...

יהודה פרוידגר:

עכשיו יש לכם גם את אספקלריא..

יעל גמון:

אנחנו עושים פעילויות משותפות.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אבל ההצגה נעשית אצלם או שהם באים לאולם שלכם?

דוברת:

לא, לא.. תיאטרון הקרון...

יעל גמון:

הם באים אליי. אליי.

דוברת:

אלינו, אלינו לשלוחות.

יעל גמון:

הם באים אליי כל האולם של..

יהודה פרוידגר:

עכשיו יש לכם את..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

הבנתי. בסדר. העלו פה איזה..

יעל גמון:

עכשיו המחשבות או, רגע, או לפעמים אני רוצה גם פעילויות שהם יהיו בגינות הציבוריות של השלוחות השונות, ויש לנו ברוך השם חמש שכונות. אז אנחנו מביאים את התיאטרון, את ההצגות שלהם אל השכונות שלנו, אל הגינות הציבוריות, אפילו לא לבניינים, כי זה הרבה יותר נעים ונחמד ומזמין את כל הציבור להגיע לשם. אנחנו באמת עושים את...

מרים סלע:

אבל להם יש מזל, אני מדברת על זה שלצורך העניין, תיאטרון הקרון הגיע לפסגת זאב ולגילה ולגבעה הצרפתית..

יעל גמון:

אם תזמיני אותם, הם יבואו.

דוברת:

למה לא? הם משתמשים.

דוברת:

הם עושים את זה..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

לא, אבל מה שאומרת תמר..

תמר ברלינר:

שוב, אני לא יודעת אם יש נוהל..

יעל גמון:

.. תזמינו אותם הם יבואו..

יהודה פרוידיגר:

כן, תמר..

תמר ברלינר:

.. בחרתם בדוגמאות שהכי קשה להסביר איתם, אבל תיקחו על משהו כאילו..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אה, בוא בוא, זה קשור...

תמר ברלינר:

נגיד,

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, רגע אחד.

תמר ברלינר:

למוזיאון מגדל דוד אין אינטרס לצאת החוצה, אתם מבינים את זה, כאילו רגע?

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אבל החאן למשל, אם אני מביא לאולם אחר.. לא, מה שתמר אומרת, אם הבנתי נכון, שזה לא נחשב להם בקריטריונים.

תמר ברלינר:

... תתי-קריטריונים.

יהודה פרוידגר:

אבל תמר..

תמר ברלינר:

לתיאטרון ילדים שהוא תיאטרון נודד... בשמו תיאטרון הקרון, הוא דווקא יש לו..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אם החאן יילך ויעשה הופעה בקריית יובל, באודיטוריום ב-וורבורג, הוא יקבל על זה קרדיט או לא יקבל קרדיט?

יהודה פרוידגר:

רגע, שנייה.

יהודה פרוידגר:

אז רגע, אבל יהודה, בוא ניתן לאנשים לדבר,

יהודה פרוידגר:

רק שנייה.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

ייגמר הזמן.

יהודה פרוידגר:

לא, לא, אני, זה מרגיז אותי התשובה הזאת. תמר..

תמר ברלינר:

אנחנו בעד..

יהודה פרוידגר:

כטוענת של תמיכה..

תמר ברלינר:

רגע, ברור.

יהודה פרוידגר:

לא... של תמיכות, כל שנה אפשר לשנות אותם.

תמר ברלינר:

לא לא, זה תמיכות של משרד התרבות. אני לא יודעת לשנות אותם.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אנחנו נסמכים, זה, נסמכים על משרד החינוך...

דוברת:

לא זה התמיכות שלה..

יהודה פרוידגר:

אה, ויש כסף..

תמר ברלינר:

התמיכות שלנו בוודאי לוקחות את זה בחשבון, זה גם כן חשוב שתכירו.

יהודה פרוידגר:

הו... חשוב.

תמר ברלינר:

... שעיריית ירושלים מעודדות מוסדות תרבות, לצאת החוצה.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אה, מעודדות?

תמר ברלינר:

זה בוודאי שכן.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אוקיי.

יהודה פרוידגר:

הו, זה מה .. זה אני מדבר.

תמר ברלינר:

ואני מדברת על התמיכות הגדולות שהן מגיעות מהמדינה, לא מהעירייה.

יהודה פרוידגר:

אה.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

בסדר, אבל אם הם יקבלו משהו קטן.

תמר ברלינר:

אבל אנחנו בעד. אני חושבת שיכול להיות שאולי צריך רגע לעשות איזשהו שיתוף פעולה.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

להגדיר את זה. נכון.

דוברת:

גם ... וגם סינכרון.

תמר ברלינר:

עם אלי.. ולהגיד..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

בדיוק. שבי עם אלי וטראו מי רלוונטי.

תמר ברלינר:

להגיד מי הם אלה שיכולים לצאת.

דוברת:

כבר אני מרגישה טוב שהגעתי.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

מעולה. לא טוב, מעולה. יהודה, יהודה, שנייה. אז רגע, שנייה. הזמן שלנו קצר. אז עכשיו אנחנו נתחיל סבב, כל אחד שיגיד מה שהוא רוצה, הנה הגיע האורח הקבוע. לא משנה, אז כל אחד שיגיד מה, עוד פעם שיחזור על התפקיד ויגיד מה הוא רוצה. נעשה את זה לפי הסדר כי שלא יהיה בלגן.

לילי שחר:

אולי כל מי שרוצה..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

לא, לא. מי שלא רוצה יגיד ויתרתי, פס מה שנקרא. בבקשה.

ינון עמיחי:

טוב, ינון עמיחי ממנהל קהילתי חומת שמואל. הזדמנות להגיד גם תודה רבה באמת ללילי ובהחלט ולמחלקה. אז באמת מוטיבציה בעשייה, באמת תודה. אני רואה בעצם שני חסמים שפוגשים אותי בחומת שמואל, כשכונה פריפריאלית. הזכירו פה מנהלים קהילתיים שככה יושבים על מוסדות התרבות ובלב.. חסם ראשון זה בעצם תקצוב פעילות לפי גודלה של השכונה ולא תקציב סטנדרטי שכונה, לפי שכונות. הזכירו את זה, אפרופו שלוחות ודברים כאלה.

דוברת:

דיפרנציאלי.

לילי שחר:

ואפרופו תוכנית דיפרנציאלית.

יוסי חביליון, יו"ר הוועדה:

רגע, היום אתה מקבל לפי הגודל או לא לפי הגודל?

ינון עמיחי:

לא, היום לא מקבלים לפי..

יוסי חביליון, יו"ר הוועדה:

ואתה רוצה לפי הגודל, זה הבקשה שלך.

ינון עמיחי:

כן.

דוברת:

והיקף פעילות..

ינון עמיחי:

אתה לא יכול לשרת שכונה של 30 אלף תושבים עם תקציב של שכונה של..

לילי שחר:

אלפיים כמו שזה נמדד..

יוסי חביליון, יו"ר הוועדה:

בסדר, רגע, לילי. הבנתי. כן, זה בעיה ראשונה.

ינון עמיחי:

חסם שני זה תשתיות שאינם מבנים, אלא תשתיות במרחבים הציבוריים, מאודיטוריומים פתוחים, ותשתיות כאלה שהן יחסית לא יקרות, בטח לא בהפעלה שלהן, אבל מאפשרות לך. אם יש לך במת אבן קבועה במרחב ציבורי שאתה יודע להפעיל עליה,

יוסי חביליון, יו"ר הוועדה:

ואין לך?

ינון עמיחי:

לא.

תמר ברלינר:

אבל יש לך בתכנון, זה אנחנו מציעים, פלאג..

ינון עמיחי:

יש לנו דחיפה לתכנון, עדיין אין תכנון.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

בסדר. יכול להיות שמכיוון שהזמן קצר, אז אני אומין את כולם, אני אשלח את המייל של יוסי, אפשר להסתכל באינטרנט ולדעתי 90 אחוז יש להם את הוואטסאפ, וכל אחד יגיד ויכתוב לי גם את הדברים. בסדר? לא, לא, בלי לפגוע בזכות הדיבור, אבל אני רואה שצריך יהיה לקצר. אז אפשר לכתוב את זה.

ינון עמיחי:

אלה שני הדברים ש...

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

טוב, רק הגיע אליאסף פרץ, מנהל אגף חברה, קצת דיברנו גם על העניינים שלו.

אליאסף פרץ:

אני העוזר של תמר ברלינר, אני מבקש, נא... בפרוטוקול.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

טוב.

יעל אהרונוב:

יעל, בית הכרם.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אפשר להוריד את התיק? זה מסתיר לי אותה.

יעל אהרונוב:

ואפשר גם להגיד שאצלנו בעיקר יש עניין של חללים ומקומות לעשות בהם תרבות.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

שאין מספיק?

יעל אהרונוב:

כן. יש לנו מנהל קטן, בלי הרבה חדרים.. באיזה שהוא מקום בלבד.. שאפשר לעשות בו דברים רציניים...

יהודה פרוידגר:

יש לכם גם את המועדון.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אז זה כאילו הבקשה, אם בקשה אחת, זו הבקשה.

יעל אהרנוב:

...

דוברת:

בית הוועד.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

איפה?

יהודה פרוידגר:

בית הכרם.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

נכון, בית הוועד זה טוב, אבל בינתיים גם בחורף זה בעיה. אז הם הולכים אולי לפעמים.. כן.

יהודה פרוידגר:

סיפר...

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

יעל, זהו?

יעל אהרנוב:

רציתי רק להגיד...

יהודה פרוידגר:

כן, חסר להם חללים.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

כן?

יהודה פרוידגר:

יש להם.. זה.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

זהו?

יהודה פרוידגר:

דוד ילין..

יעל אהרנוב:

בגדול, כן.

יהודה פרוידגר:

יש להם בדוד ילין.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

נכון, אז הם צריכים לשכור מהם, הם רוצים כסף.

יעל אהרנוב:

כן, כן. זה אחד הרעיונות שלנו באיך להשתמש באודיטוריום של דוד ילין, אבל זה באמת עולה הרבה כסף.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

נכון, לא? משתמשים. תראה, אני גם במשפחות צעירות עם לורה, אז עשינו לא מזמן אירוע שם לנשות המילואים והיה מאוד יפה, עם דנה מילר, אבל הם אמרו לי שהם רצו כסף, לא נתנו בחינם.

יהודה פרוידגר:

בסדר.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אז זה מעלה את העלות. כל אחד שיגיד מה שהוא רוצה והיא רוצה חופשי-חופשי.

לילי שחר:

אז תרימו את היד, מי שרוצה באמת תרימו..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, אין, עושים סבב. אני עכשיו, לילי. מי שרוצה יגיד שהוא מוותר. כן? בבקשה. עד עכשיו היו קצרים ולהמשיך כך.

נועה סררו:

אז אני נועה סררו ואני עובדת חדשה, אז אני לא יודעת כל כך להגיד בדיוק מה.. מה אפשר להוסיף, אבל..

דוברת:

כסף.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

בסדר. אז יש את...

נועה סררו:

אני עם ינון, אני עם ינון..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

בסדר. אז עוד פעם אני חוזר ואומר, אנחנו נדאג להעביר לכם את המייל או הוואטסאפ שלי, תעבירו לי את זה. כן.

נטע פורזיקי:

אה, רגע, אנחנו ביחד מיובלים. יש כמה נקודות. אז אני קודם כל, אני נציגת שכונה ואנחנו גם כמו שאמרתי עם שלוחות, אז גם אצלנו יש כמה שלוחות..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

מרמת שרת, תגיד.

נטע פורזיקי:

כן, מרמת שרת. אז אני אגיד קודם כל שתרבות זה אחד הדברים שהכי פונים אליו תושבים, חוץ מניקיון ומסחר. והנה, ועכשיו באמת היה איזה אירוע ממש גדול, 50 שנה לשכונה, והבאנו את קובי עוז... וזה היה סופר משמעותי. אנחנו רגילים שברמת שרת, ובכלל גם במלחה או לשכונות העוטף השכונה המרכזית, כן, אז מגיע שאריות, כאילו שהם כאלה פעילויות כאלה, דרדלה כזה, וסוף סוף

הגיע אירוע שהוא באמת שווה ולא מתנצל, וזה ממש הורגש ואני חושבת שזה ישאיר זיכרון להרבה זמן.

יהודה פרוידגר:

פעם ב-50 שנה יהיה לכם.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

זה, בפסגת זאב תעשה פעם ב-50 שנה.

נטע פורזיקי:

בשביל זה באתי, להגיד כמה שזה משמעותי.

ענת פפיר:

אז העניין הזה באמת של שלוחות שהם חלק ממרחב גדול, שקריית יובל כאילו משתלטת על כל הנפח התרבותי שיש בה בתוך המרחב, צריך למצוא את המקום לתת לשכונות הקטנות יותר גם את התחושה הזו של..

נטע פורזיקי:

כשאומרים לנו שעושים לנו פעילות..

ענת פפיר:

ובשביל זה צריך משאבים.

נטע פורזיקי:

יפה במפלצת זה לא מדבר אלינו.

ענת פפיר:

בדיוק. צריך יותר משאבים.

נטע פורזיקי:

זה לא אצלנו, זה, לא, לא, גם מלחה..

יהודה פרוידגר:

תפתחו פאב..

ענת פפיר:

זה בסוף בעיה של שלוחות שהם לא..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

בשבת..

ענת פפיר:

שלא מרגישים ש..

נטע פורזיקי:

אז כן.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

כולל.

נטע פורזיקי:

אז כן, אז בעצם תקציב דיפרנציאלי כמו שאמרו פה וגם לפי גודל האוכלוסייה, כי בסוף גם רמת שרת, גם מלחה, זה שכונות גדולות.

ענת פפיר:

וגם היקף פעילות, כי אנחנו עושים הרבה מאוד...

נטע פורזיקי:

...בנוסף אנחנו.. את התקציב וזה אומר שיש פעילות רבה.. יש לנו עוד שקף. דבר שני זה פעילות בשבת בכלל המשפחות, וגם ספציפית בשכונות השונות, יש פה אתגר של ניהול...

ענת פפיר:

בגנים בשבת..

נטע פורזיקי:

בחוץ, אפשר לעשות בפארקים, בקיץ, זה סבבה, זה נחמד. אבל בחורף יש בעיה. אז כאילו קודם כל גם שתהיה פעילות בשבת וגם רוחבית, וגם למצוא את הפתרון של מבנה, כי...

מרים סלע:

מה שיש בפארקים בשבתות בקיץ, זה נחשב חלק מתרבות או שזה של..?

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

זה של משפחות צעירות.

יהודה פרוידגר:

זה חברה, זה חברה.

נטע פורזיקי:

ביובלים נקודתית יש גם וגם.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

זה משפחות צעירות ברשות הצעירים.

נטע פורזיקי:

רק יובלים אבל..

יהודה פרוידגר:

לא נכון, יש גם באגף חברה.

מרים סלע:

טוב, זה גם לא תרבות, זה יותר יצירה וכאלה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אני לא חושב.. תכף נשאל

נטע פורזיקי:

שיהיה תוכן, תוכן...

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

רגע, אליאסף, אתם מאגף חברה. אתם עושים פעילות בשבת?

יהודה פרוידגר:

לא, יש את...

ענת פפיר:

יש גם פעילויות שומרות שבת...

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

תכף הוא ייצא, הוא התחרט שהוא בא.

ענת פפיר:

... לחלל שבת, רק לתת מענה לחילונים.

אליאסף פרץ:

אני..

ינון עמיחי:

תתחיל לעשות.

אליאסף פרץ:

אני אתייעץ עם היועץ המשפטי ואני אעביר..

ענת פפיר:

לא, זה לא חייב בכלל... שבת. זה יכול להיות... שבת.

יהודה פרוידגר:

רגע, אליאסף..

אליאסף פרץ:

אני אדבר עם הייעוץ המשפטי.

יהודה פרוידגר:

טוב, נגיד שתנועות נוער עובדות בשבת.

אליאסף פרץ:

אה, נכון. בתי כנסת עובדים בשבת.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, חבר'ה, חבר'ה, אתם.. אבל אחרי זה בחמש וחצי מתחילים ללכת וזה לא מכובד, אני מתבאס.

נטע פורזיקי:

דבר אחרון זה תקציב לפסטיבלים שזה ענת...

ענת פפיר:

יש לנו שני פסטיבלי עוגן ביובלים, אחד חג שכונה, ואחד פסטיבל עין כרם. והשנים, העלויות הולכות וגדלות, אנחנו צריכים גם בזה..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

זה עין כרם אחד מהם, לא?

ענת פפיר:

עין כרם, חג שכונה.

ניסים אביב:

ניסים אביב, מנהל תרבות גוננים. אני כמובן מעלה את הנושא שכולנו סובלים ממנו, אני חשבת שאני היחיד, זה מבנים. וזה באמת מאוד מורגש בגוננים שהיא שכונה, אני חושב, בין הגדולות בירושלים. ועדיין, אנחנו, כל פעם שאני מקבל איזשהו אירוע, אירועים גדולים בכלל אני לא, אפילו לא מנסה להרים כי יש לי אמנם בחוות הנוער אודיטוריום אבל הוא יקר מאוד, ואז בעצם עוד ממש מייקר את האירועים. אני חושב שבגלל שהיום גוננים בפינוי-בינוי בצורה מאוד רצינית, מאוד-מאוד כדאי לקחת את הנושא הזה ב... עכשיו ולנצל את ההזדמנות ובאמת לייצר איזה שהם מרחבים שמאפשרים לשכונה הזאת פעילויות תרבותיות. לגבי שבת, אני דווקא עושה פעילות שנקראת שבת-אישי. היא דווקא באה ממורשת ישראל התקציב שלה, שהוא לא מחלל שבת, שהצלחנו להגיע לאיזשהו קונספט מאוד נחמד שהוא מאוד-מאוד, הוא להיט אצלנו, שמביאים אנשי רוח, תרבות וגם פעילות לילדים מרוכזת. השכונה אצלי יש לה נופך יותר שמרני..

דוברת:

זה לא מורשת ישראל.

דוברת:

רשות צעירים.

דוברת:

רשות צעירים, לא?

ניסים אביב:

לא, לא. מורשת ישראל..

דוברת:

מורשת ישראל?

דוברת:

.. מורשת?

ניסים אביב:

כן.

דוברת:

שבתי.

דוברת:

שבתי זה... מורשת ישראל?

דוברת:

מה פתאום. שבתי זה לא..

יהודה פרוידגר:

זה שבת ממורשת ישראל.

דוברת:

לא...

ניסים אביב:

לא, ממש לא. היא מתבצעת דווקא..

יהודה פרוידגר:

נכון, זה מה שאני אומר.. עושות הרבה פעילויות..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, רגע, מה עוד? אז אמרת מבנים, מה עוד?

ניסים אביב:

זהו, פחות או יותר. בסך הכל ברגע שיהיו מבנים אז כאילו, כיום התקציב מספיק לי עם כל פעם שיש אירועים אני אין לי איפה כל כך לעשות, אז התקציב עשה.. הבעיה היא שברגע שיהיו מבנים אז..

יהודה פרוידגר:

גוננים.

ניסים אביב:

נצטרך... איכשהו... כרגע אנחנו בסך הכל... רק שכל פעם זה נופל הרבה פעמים על החללים, על איפה עושים. יש לי את הבודק של מושיקו שאני...

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

...

ניסים אביב:

בדיוק... אז באירועים קטנים אני צריך להביא לו את החשבון...

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

ומה אם... מאיזה בית ספר באמת? מדנמרק או משהו?

ניסים אביב:

הו, זה שאלה טובה איך, כאילו היום כל, הם אוטונומיים ויש להם את התקציבים שלהם, אז אתה כדי..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

יהודה, יהודה..

ניסים אביב:

יכול מאוד להיות שאם תהיה איזושהי החלטה של העירייה שנותנת תעודות לכל המחלקות תרבות ואנחנו נבוא מול הגופים, כי למשל בחנוכה יוציאו לנו את הנשמה עד ש... בסוף לא עשינו את זה בבית ספר קשת, היינו עד הדקה ה-90 והחזיקו אותנו כן/לא, כן/לא, בסוף הווצנו את זה. זה צריך..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

טוב, אני יודע מתמר זה צריך מלמעלה לעשות..

ניסים אביב:

כן לתת איזשהו..

תמר ברלינר:

רשמתי.

ניסים אביב:

מהלך שנותן תרבות שכונתית.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אתה גם רושם איתה? טוב.

ניסים אביב:

וזהו, זה הכל.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

תודה. נעבור רגע ליציע. בבקשה. בקצרה.

אלישבע קולא:

בקצרה. קודם כל אני רוצה להגיד תודה ללילי ולתמר ולך חביליו, ממש על כל הליווי בשכונות הקטנות. מהרגע שנכנסתי לתפקיד לפני שלוש שנים, לילי היא האישה הראשונה שפגשתי בעיריית ירושלים שנתנה באמת והבינה שצריך לעשות שם שינוי מאוד משמעותי בחשיבה על השכונה. שהיא שכונה מעורבת, ועד עכשיו היא נצבעה כשכונה חרדית, לצערי, על אף שהיא מהווה רק שמונה אחוז מהתושבים, מהציבור האשכנזי. ובקורונה הביאו לנו משאית, דיברו על המשאיות, עם מוזיקה חרדית ואנשים יצאו החוצה ואמרו, רגע, מה זה הדבר הזה? כאילו זה מאוד נחמד וזה, וזה טוב שיש מגוון תרבויות, אבל לא נתנו מענה הרבה בתקופה מאוד-מאוד ארוכה לציבור המעורב. בנוסף לזה אני רוצה, הייתי רוצה לבקש שבגלל שאנחנו בבנייה של ה... חסר לנו היום רכז תרבות, דבר שגם דיברנו לפני המון-המון זמן, דבר שנדרש כדי להפעיל באמת את התקציב, אני לא מדברת על תקציב... אני מאמינה שזה הבעיה של כל השכונות, אבל ברגע שיהיה פרסונה שמתייחסת לתרבות באופן נפרד, היה לי שיחות ארוכות על זה עם תמר..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

לא, יש במקומות אחרים בגלל שהם קטנים אין להם.

לילי שחר:

לא בגלל שהם קטנים, בגלל שהם שלוחה.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

בגלל שהם שלוחה. כן, דיברנו על זה.

יהודה פרוידיגר:

שלוחה...

אלישבע קולא:

...ו

ברכה פרבר:

אבל גם גבעת מרדכי לא מקבלת את הליווי מלילי ואת כל מה שנותנים.

אלישבע קולא:

וכל מה שנותנים שם. כל הסל הזה הוא כאילו מדלג לשכונות שהם ספר כאלה, קטנות. ועוד נקודה שהיה ככה בשיחות שהיה לי עם תמר, על מבנים, שזה לא רק מבנה פיזי, אלא זה כל האידיאולוגיה וכל החשיבה וכל האימפקט המשמעותי של עיריית ירושלים בתרבות, מגיע ברגע שיש מבנה, כי אם אתה מכניס את הכסף לתוך מנהל קהילתי, הם יעשו את הצבע של זה לפי איך שנראה להם, אבל ברגע שמגיעה פעילות שהיא משמעותית מתוך התרבות, מתוך חשיבה מעמיקה, כאילו לשמוע ככה את כל מה שאת חושבת על .. כאילו איך שאת בונה את התקציב ועם אומני חוץ ואומני פנים וכאילו ראייה מאוד-מאוד רחבה, זה משהו ש.. וחיים, אנשים שחיים את התרבות כדי באמת להקנות חוויות של תרבות אמיתיות, אז זה צריך לבוא ממקום מאוד-מאוד מקצועי, ולא רק קחו כסף. זה לא הכסף, כאילו אנחנו רוצים תרבות. אני זוכרת שכילדה ירושלמית בירושלים, היינו הולכים לקונצרטים בבתי הספר, היום אין את הדברים האלה. היינו הולכים להצגות מגיל אפס כאילו ו.. כאילו ירושלים שוכחת את הערך הזה. אנחנו פה באחוזים מאוד-מאוד קטנים אבל כאילו שנייה אחת לחזור רגע אחורנית בחוויות תרבות משמעותיות, זה לא הכסף, אני לא מדברת פה על המספרים, זה לא מעניין אותי המספרים, אני רוצה שזה יהיה משמעותי.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, תודה. רגע. נטלי.

נטלי פיקהולץ:

נטלי.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

עכשיו היציע, אבל בקצרה.

נטלי פיקהולץ:

כן. אז אני גם, אתם מוזמנים להצטרף אליי אבל אנחנו בעצם בגינות העיר, אנחנו נותנים שירותים לקרוב ל-50 אלף תושבים. יש לנו סך הכל חמש שכונות שאנחנו באמת מקבלים תקצוב מאגף תרבות ועל זה אני גם אומרת תודה על היש, תודה גדולה, אבל עם זאת אני כן רוצה להגיד שהשש שכונות שלנו, אנחנו עובדים בגינות העיר מאוד במיקוד שכונתי. מבחינתנו, אף שכונה לא דומה לאחרת, כל שכונה יש לה ועד שכונתי שיועד מה נכון לו, שביחד עם יעל המנהלת תרבות הנפלאה שלנו שבאמת

מצליחה לעשות יש מאין, ביחד איתה ועם מנהלי השכונות שלנו, בעצם לומדים מה נכון לכל שכונה ואיך נכון ... וגם אנחנו מוצאים שהתקציב הוא, אנחנו, באמת יעל מצליחה להפוך את הלימון ללימוןדה אבל התקציב הוא באמת מאוד-מאוד קטן. וכשמדברים על חמש שכונות, שכונות הליבה של ירושלים שבאמת אנחנו רוצים גם לעשות פעילות שהיא בשלוחות וגם במרחב הציבורי, שבאמת אלינו מגיעים, אני באמת יכולה להגיד מכל קצוות העיר לאירועים שלנו, אז זה באמת משהו שאנחנו היינו רוצים באמת לראות איך אפשר קצת יותר להגדיל את הקופה הזאת כדי שנוכל באמת לתת מענים הרבה יותר רחבים.

יעל גמון:

אני גם רוצה להגיד, שאני שומעת את הדיבור הזה על השלוחות שלא מקבלות, או שמתייחסים אליהם כאל שכונות ספר או משהו צדדי, אני חושבת שאחת ההחלטות העקרוניות שלנו במנהל אצלנו הייתה, שכל שכונה היא שכונה. כל שלוחה היא שכונה, היא לא שלוחה, היא מרכז ולכל מרכז מגיע את מה שמגיע לכל מרכז כראוי. אז הרבה פעמים אנחנו לוקחים את התקציבים, שהם באמת כמו ... 50 אלף תושבים מקבלי כמו שמונת אלפים תושבים אצלנו, אבל מכיוון שברוך השם יש לנו גם את היתרון ואת החוזקה של התושבים שלנו, אנחנו משתמשים הרבה מאוד בכוחות מקומיים. ועשינו עכשיו ארבעה פסטיבלי שכונה במהלך פסטיבר-אוקטובר. היה לנו את אותו תקציב כמו לכולם.

נטלי פיקהולץ:

חצרות מארחות וכל התושבים בבית. או שהם..

יעל גמון:

חצרות..

נטלי פיקהולץ:

הביאו את התותחנים או שהבאנו מישהו מבחוץ, אבל התושבים הם חלק מ..

יעל גמון:

והשתמשנו הרבה מאוד בכוחות של התושבים כדי לאפשר רמה גבוהה של פעילות, רמה גבוהה של תרבות. וגם בנוסף, באופן מודע, בגלל התקציב הקטן, אנחנו לא משתמשים, אנחנו לא נביא לא את קובי אוז ולא שום שם גדול כזה או אחר, גם בגלל שאנחנו מאמינים שעדיף לנו להשתמש בחנה וניס.. אהרון שתשיר, שהיא בת שכונה ושהיא תשיר לנו שאנסונים בעברית ובצרפתית. זה גם עיקרון אחד, אבל גם מתוך הבנה שאנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו לשלם לקובי אוז את מה שהוא לוקח, ושאנחנו מעדיפים שיהיה לנו הרבה תרבות ועם אירועים קטנים יותר, עם אנשים מקומיים, עם תרבות ממש קהילתית, ממש מתוך הקהילה. הדוגמה שנתתי של הזמרת שאנסונים, היא גרה

במושבות. היא באה אליי פעם אחת ואמרה לי את זה, ומאז היא אחת המופעים שהם הכי סולד-
אאט במופעים שיש לנו.

דוברת:

ההון האנושי.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

... אתה רוצה להוסיף משהו?

יעל גמון:

גם הרצאות. הנה, בבקשה, הדס.

הדס עפרת:

לא, אבל זה לא רק מופעים. יש כוחות..

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

הדס עפרת, אתה לדעתי חתן פרס ישראל בתרבות, לא? משהו, אומנות.

הדס עפרת:

בתיאטרון אבל..

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

אה, בתיאטרון?

דוברת:

חתן פרס ישראל.

הדס עפרת:

יש גם המון הרצאות, גם בגינה הקהילתית המרכזית אצלנו, וגם בכל... המושבה, שחירות מערכות.
מי, מי נותן את ההרצאות, מי נותן את המוזיקה? אנשים בני השכונה, בזה התברכנו כי יש שם ציבור
רחב מאוד של אנשים שבאים ממקצועות של, מקצועות רוח...

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

אז רגע, אתם רוצים עוד כסף בעצם.

הדס עפרת:

זה לא עולה כסף...

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

לא, לא, שנטלי אמרה, תודה על מה שיש אבל אפשר, נרצה להגדיל.

הדס עפרת:

לא, כי אין ברירה. אתה רוצה לעשות את מה שאתה עושה..

דוברת:

עושים יש מאין.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

ומה עם מתקנים? המתקנים בסדר? מה עם המתקנים?

יעל גמון:

כן, המתקנים.

נטלי פיקהולץ:

אנחנו קודם כל, כמו שקודם אמרה יעל, אנחנו גם פועלים הרבה עם מוסדות החינוך. לנו יש ברוך השם שלוחה בכל אחת מהשכונות. אנחנו לא רוצים, זה לא הקושי אצלנו.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

הבנתי.

נטלי פיקהולץ:

..

יעל גמון:

גם בתי הספר שאנחנו, שבשכונות שלנו, מזרימים אותנו לשתף איתם פעולה.. לא, לא מערימים עלינו קשיים, להפך. כל פעם שאנחנו נבקש מנגיד בית חינוך..

נטלי פיקהולץ:

הם רואים את הערך המוסף.

יעל גמון:

הם, תבואי, רק תבואי.

הדס עפרת:

כן, חגים, עצרות ועם שיתוף בתי הספר.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

תודה.

הדס עפרת:

...

לילי שחר:

הערת ביניים קטנה, כל פסטיבל עוגן מקבל, לא רק היום, מזה עשר שנים, 100 אלף שקל.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אבל זה לא מספיק.

דוברת:

בדיחה.

לילי שחר:

ברור שלא.

ינון עמיחי:

בכמה שכונות יש פסטיבל עוגן, לילי?

לילי שחר:

מה?

ינון עמיחי:

בכמה שכונות יש היום פסטיבל עוגן?

לילי שחר:

ב-11..

ינון עמיחי:

ב-11 מתוך 20 של השכונות...

לילי שחר:

נכון, והשאיפה הייתה שלכל אחד יהיה פסטיבל. אבל עכשיו השאיפה היא להגדיל את הקיים.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

טוב. רגע, חבר'ה. בבקשה.

אילנית אלפי:

אוקיי. אז רמות אלו, שכונה מורכבת. אני אגלה לכם, אולי אתם לא יודעים אבל בשכונת רמות יש היכל תרבות. ואני אספר לכם שבעזרה ובהובלה של האגף תרבות, הצלחנו לעשות שיתוף פעולה עם ההיכל, שיתוף פעולה מוצלח, אבל עם השיתוף בעצם המוצלח, עכשיו חסר לנו תקציב בשביל שנוכל לעשות אירועים מכובדים בהיכל. אני מאוד משתדלת בתקציב שיש לי כן לעשות דברים וזה בעצם מה שמרים את המורל של התושבים ונותן להם את הגאווה, אבל זה לא מספיק. אני אוסיף שגם אצלנו בשכונה יש את פסטיבל העוגן, פסטיבל כלי הקשה, פסטיבל רמות.

לילי שחר:

המיתולוגי מזה 40 שנה.

אילנית אלפי:

המיתולוגי, שממנו בעצם צמח פסטיבלי העוגן.

לילי שחר:

נכון מאוד.

אילנית אלפי:

אבל התקציב של ה-100 אלף שקל, שזה תקציב יפה, לא מספיק בשביל לעשות את האירועים שהיינו פעם יכולים לעשות. היום זה מספיק בשביל להרים אולי את הבמה ועוד כמה דברים, ואנחנו מגיעים למצבים לא פשוטים, וגייגולים ולפעמים גם לא מצליחים להרים את הפסטיבל, שהוא מאוד משמעותי וחשוב לשכונה. יש עוד דברים, זה רשימה ארוכה אבל זה... כמובן...

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

בסדר.

אבישג זוהר:

ברשותך רק מילה על רמות אלון. אילנית, סליחה שלא זיהיתי מיד. שנה שעברה עשינו מיזם, אני ועוד איזה מישהו מניו יורק שתקצב את זה לילדי מפונים ומילואימניקים וכולי. הם עזרו לנו, ואילנית, מה שביקשתי..

לילי שחר:

את ועוד מישהו מניו יורק, תכירי לי אותו בבקשה.

אבישג זוהר:

אנחנו רוצים לעשות את זה גם השנה, אבל אין לנו מקום, כי אני עברתי למרכז העיר, זה היה אצלי בדירה. הלוואי ונוכל להמשיך כי הם משוועים לעזרה. ואילנית, ביקשתי, קיבלתי, והיא אמרה לי כל מה שאת צריכה. גרתי אז ברמות, כל מה שאת צריכה, תבקשי. ותודה על זה.

אילנית אלפי:

באהבה.

אתי ניסים:

טוב. אתי, בקעה רבתי.. כמו שאמרתי, קודם כל, אני אפתח בתודה גדולה ללילי, שאני 18 שנה בתפקיד במנהל והיא האימא והאבא של מנהלי תחום התרבות, על כל המשתמע מכך. יש לי הרבה מה להגיד, אבל בפורום הזה אני חושבת שאני אתמקד בנושא שאם אני לא טועה כשבע שנים אין שום שינוי בתקציב השוטף, תקציב תרבות אין שינוי כשבע שנים. אנחנו מנהל של חמש שכונות, קרוב ל-40 אלף תושבים. כמו שאמרה נטלי, גם אצלנו מבחינת חומר אנושי, ארגונה זה לא בקעה, בקעה זה לא אבו-תור, אבו-תור זה לא שיכוני תלפיות וכולי, זאת אומרת שגם התרבות וגם התכנים צריכים להיות מותאמים לחומר האנושי לכל שכונה. אז זה משהו שאני אשמח מאוד שתרושם לפניך ולראות איך זה מקבל התייחסות.

יוסי חביליון, יו"ר הוועדה:

טוב, רשמתי. קודם כל, אני, משהו שלא קשור לשולחן הזה לפחות סוכרייה קטנה, ארגנתי לכם עוד רכזת משפחה צעירה, אני מבין שקיבלתם.

דוברת:

אל תגיד את זה בשולחן הזה, יוסי.

דובר:

יוסי, אמרת את זה פה ועכשיו אנחנו..

יהודה פרוידגר:

עכשיו כולם כולם.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

כולם באים אליי, אבל בסדר, הם יש להם חמש שכוונות. טוב.

דוברת:

יוסי.. באיזה אחוז משרה...

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

מה?

דוברת:

באיזה אחוז משרה...

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

שתיים שלמות... הם מצאו אני חושב, בית הכרם אין להם.

דוברת:

גם לנו אין.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

בסדר, אני הבאתי את התקן, אני לא יכול לראיין את האנשים. טוב, אז זה בגלל שקצת ריחמתי על המצב אז אמרתי... אבל סליחה.

גלית רג'ואן:

טוב. אין לי, הדברים די חוזרים על עצמם סביב השולחן הזה, אין לי הרבה מה להוסיף למה שנאמר. אני כן רוצה להתחבר לדברים..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אה, יעל, את לא דיברת, שכחתי, אולי יצאת לרגע.

יעל כהן:

לא, אחרי גלית.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אה, אחרי גלית. מצוין. סליחה, גלית.

גלית רג'ואן:

אני רוצה להתחבר, לילי, לתודות. לילי, אלייך. אמרתי שלי אין הרבה מה להוסיף כי הדברים חוזרים על עצמם. אני רק רוצה להתחבר באמת לתודות שהתחילו מינון והמשיכו גם לאורך כל השולחן. באמת, אני חושבת שהשיתוף פעולה והקשב שלך, של תמר, של המחלקה, באמת יוצא דופן, אני מרגישה שיש לנו רוח גבית. ולתקציב אף פעם לא נסרב... לתקציב.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

כן.

יעל כהן:

אני יעל כהן, מנהלת של מנהל קהילתי פסגת זאב. דבר ראשון להגיד שתענוג לעבוד עם לילי... וזה באמת, התענוג..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לילי, היא אומרת עלייך דברים טובים.

לילי שחר:

סליחה...

יעל כהן:

לילי, אני אומרת שזה תענוג לעבוד איתך, שזה באמת, היצירתיות, היוזמה, הגמישות, ה... בואו נהפוך ננסה ככה, נהפוך ככה, נמצא מפה, נעשה משם. ובאמת יש הרבה, רק מילים טובות. אני רוצה לשאול את יהודה, יהודה, אתה רוצה להתחיל ואני אשלים אותך, לא?

יהודה פרוידגר:

תגיד את, זה בסדר גמור.

יעל כהן:

אז אני אומר שפסגת זאב זה באמת שכונה מאוד גדולה, בניגוד לשכונות האחרות, 50 אלף תושבים משהו כזה, אבל לא מחולק, אחד.

לילי שחר:

נכון.

יעל כהן:

בומבה.. ואין לנו מקום, יש לנו אולם שלנו הוא מכיל 200 איש, והוא משמש לכל הצרכים, האישיים, הפרטיים, הזה, ויש לצידנו היכל תרבות.

לילי שחר:

יש לכם היכל תרבות.

יהודה פרוידגר:

יש לנו...

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, אבל אתם לא יכולים לעבוד עם ההיכל תרבות, עם ... תורג'מן?

יעל כהן:

אנחנו, אומרת ככה, אנחנו יכולים, רוצים, מאוד-מאוד מתקשים.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

באמת? אז לחבר..

יהודה פרוידגר:

יש לנו פאב שכונתי אבל.

יעל כהן:

מעבר לזה, באמת שכל..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

זאביק, אני עזרתי להם גם. מה...

יהודה פרוידגר:

...

יעל כהן:

כן, בזאביק נכנסים ביום טוב, 50 איש, כן.

יהודה פרוידגר:

כן, אין הרבה אנשים.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אבל איילה יש לה ביקורות טובות, תעבדו איתה בשיתוף פעולה.

יעל כהן:

איי דו מיי בסט, בסדר? ...

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

הבנתי, בסדר, אמרת, טוב שאמרת, לא, כל דבר צריך להגיד פה.

יעל כהן:

.. אני אומר עוד, רגע שנייה, עוד משפט. אני אגיד שמבחינת, אתם יודעים, כמו שנאמר פה לפניי, כל שכונה והמאפיין התרבותי שלה. אני יכולה להגיד באופן מאוד גס ומוחלט, כאילו לא.. שהטעם התרבותי של תושבי פסגת זאב, לא מתלבש פיקס על מה שקורה במרכז העיר. זאת אומרת שהרבה פעמים התחושה של תושבי פסגת זאב היא שאין מענה לצרכים התרבותיים שלהם. זה לא שאם הם ייסעו למרכז העיר אז זה יהיה, פשוט אין. רוצים את זה, רוצים משהו שאין, רוצים אותו אצלנו, לנו מאוד-מאוד קשה להביא כי אין מקום.

הדס עפרת:

מכל מה שיש בעיר, אין? ..

דוברת:

מה למשל? כאילו אני לא..

יעל כהן:

בגדול פחות, פחות. לא..

דוברת:

אבל מה למשל?

יעל כהן:

... על פחות, רגע, שנייה. כשאנחנו עושים דברים ב.. יש לנו מרחב חיצוני אחד שזה כיכר טוניק, שעכשיו באמת תודות גדולות מאוד לעירייה, עובר שיפוץ פסיכי, אם ירצה השם עד יום העצמאות זה יהיה..

יהודה פרוידגר:

עד יום הזיכרון.

יעל כהן:

עד יום הזיכרון. הבעיה הקשה שלנו, שכל דבר שאנחנו עושים שם, מחייב מבחינת סידורי בטיחות, סגירה של חצי שכונה. לפני שבא האומן, 300 אלף שקל. אני אומרת לכם, סכומים אמיתיים, רק כדי להתחיל. אז יש לנו או אולם של 200 איש, או מרחב חיצוני שבשביל להגיד בו בוקר טוב, צריך לשים 300 אלף, זה מאוד-מאוד מאתגר. ועדיין, אני חייבת לומר, באמת תודות גם ללילי וגם לכל מיני אגפים שונים ומשונים בעירייה, כל הזמן יש פעילות, מבטיחים להביא דברים. יש אירועים ובאמת אני חושבת שתושבי השכונה בשנים האחרונות, מרגישים שיש מענה. אני אומרת את זה ככה, תמיד יש רצון לעוד ועוד אבל זה משהו שלא היה בעבר והתחושה היא שיש מענה, יש, שיש למה ... אתה רוצה להוסיף?

יהודה פרוידגר:

אם אני רוצה להוסיף?

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, נשאל פה למה המקום הזה עולה כל כך הרבה כסף להתחיל את ההופעה.

דוברת:

לא, זה גם לא... המספרים..

יעל כהן:

כי צריך לסגור חצי...

יהודה פרוידגר:

צריך לסגור ומשטרה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, אבל היא אומרת שיש, המקום הוא מרכזי בשכונה.

תמר ברלינר:

כי זה, היא עושה רישוי מעל 500 איש. זה מספרים דמיוניים.

דוברת:

לא, אבל היא צודקת אבל..

יעל כהן:

לא, אני לא...

דוברת:

אולי זה השקעה חד-פעמית, זה נשמע במשפט... כל אירוע.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

כל אירוע.

תמר ברלינר:

זה מאוד הגיוני.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

אבל היא מסבירה לך ...

תמר ברלינר:

אז לסגור...

דוברת:

...

תמר ברלינר:

רק לסגור..

דוברת:

... אלף שקל...

תמר ברלינר:

כן, כן.

יעל כהן:

כן, כן.

תמר ברלינר:

בטח.

דוברת:

... גם מלא אירועים זה לא קיים.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:
יעלה דה-לנגה... דה-לנגה-ביטון.

תמר ברלינר:
אני אגיד לך למה, כי את עושה אירועים של פחות מ-500 זה רישוי אחר.

יעל כהן:
את עושה אירועים של אלפיים איש...

תמר ברלינר:
...500 ..

דוברת:
היא אמרה לפני שמכניסים.

תמר ברלינר:
בדיוק, נכון.

יעל כהן:
נכון..

לילי שחר:
לפני שמכניסים אומן.

יהודה פרוידגר:
זה אלה עם האבטחה, המשטרה, סגירות.

תמר ברלינר:
מ-500 את צודקת...

יהודה פרוידגר:
מעל 500 זה ים כסף.

לילי שחר:

לא כולל ה.. לא כולל אומן.

תמר ברלינר:

רישוי, זה. לא, לא, זה כולל...

דוברת:

מלא אירועים...

תמר ברלינר:

נשמה שלי, זה כולל הדברים, כולל...

יהודה פרוידגור:

הגברה ובמה ומחסומים והכל.

דוברת:

אבל היא אמרה לפני.

יעל כהן:

נכון, אני עומדת על זה, לפני האומן.

לילי שחר:

לא.. זה כל הברזלים כוללים הגברה, תאורה וזה...

יעל ביטון דה-לנגה:

אני חייבת ללמוד מברודוויי איך לא עושים את זה ככה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

חברת מועצה.

יעל ביטון דה-לנגה:

נצטרך ללמוד מברודוויי איך לא מוציאים 300 אלף שקל...

אילנית אלפי:

.. למה לדבר על השכונות? בואו נדבר על מרכז העיר.

לילי שחר:

מה קרה? מה ברצינות...

אילנית אלפי:

ובמרכז העיר...

לילי שחר:

... ביהלומים את הברזלים? לא...

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, הנה...

אילנית אלפי:

... מחירים.. אז למה במרכז העיר מותר וזה בסדר?

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא יודע. הן אומרות שהן מאשרות..

יעל כהן:

הגדרות משטרה, דרישות בטיחות..

דוברת:

למשטרה..

יעל כהן:

שכונת קו תפר, סגירת כבישים..

אילנית אלפי:

אבל זה גם קורה במרכז העיר. אז במרכז העיר זה כן בסדר להוציא 300, 400...?

לילי שחר:

לא, היא אומרת שזה לא מסתדר לה 300 אלף שקל.

אילנית אלפי:

... סכומים אבל.

יעל ביטון דה-לנגה:

אני עסקתי בהפקת אירועים המון...

דוברת:

המחירים עלו.

יעל ביטון דה-לנגה:

ברמה הלאומית והצבאית. לא נשמע לי על פניו לפי המשפט שהונח פה. אם זה כל המכלול וכל ההוצאות ואני רואה שהדס מסתכל עליי וגם מבין מה אני אומרת.

יעל כהן:

לפני האומן.

יהודה פרוידיגר:

לפני האומן אבל, כולל...

יעל ביטון דה-לנגה:

... לא הגיוני, אני אומרת לך, משהו פה לא תקין, משהו פה לא תקין בכספי הציבור, אני מאוד מצטערת.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

טוב.

יעל ביטון דה-לנגה:

לא הגיוני.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

תודה. בסדר, רשמנו, נדבר על זה.

דוברת:

אולי יש...

דוברת:

טוב, אז אני שבועיים בתקציב..

גלית רג'ואן:

כאילו לא, אני רוצה רגע להתעכב על זה...

יעל ביטון דה-לנגה :

לא.. אני אמרתי שאני אלמד את זה, לא את צריכה ללמוד את זה.

גלית רג'ואן :

לא, אבל זה אמירה חמורה שמהו לא תקין בכספי ציבור..

יהודה פרוידגר :

..לא, אבל נכון. משהו לא תקין בכספי ציבור, זה כאילו..

יעל ביטון דה-לנגה :

כי כמו שהמשפט הוצג פה..

יהודה פרוידגר :

היא אומרת 300 אלף וחלק הולך לדברים אחרים.

יעל ביטון דה-לנגה :

ולאור מלא אירועים שגם אני הייתי מעורבת בהם בחיים, משהו פה נראה לי לא הגיוני.

יהודה פרוידגר :

בסדר, אז תבקשי לראות..

יעל ביטון דה-לנגה :

אני רוצה ללמוד את זה.

יעל כהן :

.. אבל לא להגיד ...

⋮

...

דוברת :

... בואי, לא נעשה מזה מה שאין פה.

יעל ביטון דה-לנגה :

לא, אני חייבת להבין ... מה עומד מאחורי הדבר הזה.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

בסדר, אנחנו נלמד. אין חס וחלילה טענה..

תמר ברלינר:

יעלה, אני רוצה רגע להציע, כיוון שלאגף תרבות יש הרבה-הרבה ניסיון בעבודה במרחב הציבורי. יש שני מרכיבים מאוד גדולים שמשפיעים. אחד זה כמות הקהל כל אירוע ופחות מ-500 איש, אז צודקת, סדרי הגודל יורדים דרמטית וגם גובה הגדרות. ורק בשביל רגע שנהיה רגע על אותו עמוד, גם לנו כאן בספרא שזה אירוע מגודר והשמירה היא עירונית, עוד לפני שאנחנו אומרים בוקר טוב זה 300 אלף שקל. ושם היא מדברת על סגירת כבישים, אבל אם את רוצה, אנחנו עובדים, כאילו בפחות או יותר באותם כאילו, אותם בלוקים, כמה זה עולה, שוטר, רק בשביל הסדרי גודל, אבטחה וזה אומר שוטרים בתשלום לפי מפתח של מספר האנשים,

אתי ניסים:

נכון.

תמר ברלינר:

במקרה הטוב זה 1,200 שקל...

אתי ניסים:

... בן אדם..

תמר ברלינר:

וצריך לפעמים המכפלות בשנים האחרונות, מפתח האבטחה, מפתח הסדרנים, מכווני התנועה, גובה הגדרות, כניסות ויציאות..

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

טוב, רגע, חבר'ה..

תמר ברלינר:

עלו דרמטית, דרמטית.

דוברת:

.. משפט..

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

בסדר. אין טענה שכל מה שנאמר, אז ברור לנו שזה נכון ובסדר. טוב..

דוברת:

... זה מה שהלחיץ.

דוברת:

כן, זה מאוד מלחיץ..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, ואני גם מקבל באמת תלונות שהמחירים עלו בהרבה והדרישות..

תמר ברלינר:

כן, מלא.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

ועוד מבלי לדבר זה מלא-מלא כסף.

יעל ביטון דה-לנגה:

.. הופתעתי מהמשפט של..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

בסדר.

יעל ביטון דה-לנגה:

כי בעיניי כשסוגרים אומן, זה כולל את כל הדברים שהיא מנתה עכשיו. אז אז זה נשמע אחרת, אוקיי? זה לא היה נשמע ככה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

בבקשה.

אלה רשף ועקנין:

אוקיי. אז אני רוצה להגיד, אני שבועיים בתפקיד ואני רוצה אודיטוריום, כי אין איפה, פשוט אין, אם רוצים לעשות אירוע שהוא מעל 150 תושבים.

דוברת:

מאיפה היא?

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

קריית מנחם.

אלה רשף-ועקנין:

פשוט אין איפה.

אלונה זנדמן:

יש לך משרד בכלל?

אלה רשף-ועקנין:

יש לי משרד.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, רשמנו.

אלה רשף-ועקנין:

אז אפשר אצלי במשרד.

יעל כהן:

מה התפקיד שלך?

אלה רשף:

רכזת תרבות.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

היא חדשה.

דובר:

של, איפה?

אלה רשף-ועקנין:

גנים..

יהודה פרוידגר:

גנים, גנים.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

קריית מנחם.

אלה רשף-ועקנין:

.. מנחם, משואה.

דוברת:

בהצלחה.

דוברת:

בהצלחה.

אלה רשף-ועקנין:

תודה.

ברכה פרבר:

אז אני מיתרים-גבעת מרדכי. אני מצטרפת למה שדיברו פה על השלוחות והתקציב, והיקף הפעילות, שכונה קטנה אבל הנוכחות שלה היא מאה אחוז, הם גם מעורבים, גם פעילים וגם מגיעים. אני דווקא רציתי להגיד משהו אחד לאגף תרבות. אני, שכונה קטנה, התקציבים כמובן קטנים בהתאם, אנחנו פונים לאמנים או ספקים והם מקבלים נגיד, משכונה אחרת 30, 50 או 100 אלף שקל ואז למה אני לא יכולה לשלם להם את הסכום. אני מנסה להבין למה העירייה לא יכולה להחליט על איזה שהם סכומים בירושלים של אמנים שרוצים.. כן, אמנים שרוצים להופיע בירושלים, הם עובדים כבר עם לילי, כן? כאלה שאומרים לי את השם, כן, הופענו פה ופה ופה. אז רגע, אז למה אתה לא מכבד את זה שתרבות משלמת לך על פסגת זאב, על.. אז תיתן גם לנו..

אילנית אלפי:

אבל .. כן עושה את זה..

ברכה פרבר:

שנייה, רגע, אני שואלת, איזשהו מחיר, למה לא לפרסם. לא, היא מפרסמת כל מיני דברים של תיאטרונים וזה, אנחנו באמת עובדים איתם, אבל אני מדברת על סדר גודל של אירועים, או אמנים או ספקים, ובעיקר אני מדברת על האמנים היקרים, שאם היה איזשהו אפשר לעשות איזושהי סינרטיה בין השכונות או בין.. בכלל, זה היה יכול להועיל בעיקר לשכונות קטנות, אבל גם לכולם.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

כאילו זה עסקה..

יהודה פרוידגר:

שהעירייה תנהל משא ומתן מול האמרקנים.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

כן, ותוריד אותו ושיופיע כבר בכמה שכונות.

יהודה פרוידגר:

כן. מה אכפת לך כמה...

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

מה?

...

...

דוברת:

...

אדם שי:

זה רלוונטי..

ברכה פרבר:

לא, כשלילי שולחת אני תמיד בודקת...

דוברת:

לא, לא עניין של שולחת.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

חבר'ה, רגע, שנייה. עוד לא דיברו אנשים.

תמר ברלינר:

זה אחד החלומות הגדולים שירושלים בתור,

ברכה פרבר:

מעצמה.

תמר ברלינר:

צרכנית התרבות כנראה הגדולה בישראל, תחזיק את משרד הכרטיסים הכי גדול. זאת אומרת שאנחנו נהיה, ירושלים תהיה הסוכנת בוקינג, וכשאני אומרת את זה כאילו בצחוק. זה חלום, זה יוריד דרמטית את כל המחירים,

לילי שחר:

לגמרי.

תמר ברלינר:

עובדים על זה מלא אנשים.

לילי שחר:

.. אבל המצב..

תמר ברלינר:

סיכוי שזה יקרה בריבוי שחקנים כל כך גדול, בואו.. בואו, לא יודעת.. בואו נחכה עם זה.

לילי שחר:

ואני אגיד אחר כך..

תמר ברלינר:

בואו נחלום את זה, זה חלום, זה חלום מעולה..

ברכה פרבר:

אני לא... מדברת סתם על אמנים פשוטים.

יהודה פרוידגר:

למה זה חשוב..?

תמר ברלינר:

זה חלום, רגע..

ברכה פרבר:

אני מיתרים.

תמר ברלינר:

מעולה,

ברכה פרבר:

גבעת מרדכי.

תמר ברלינר:

אבל אני כן אגיד, כי אני כן מסתובבת באגף רשומות... קודם כל, תמיד כדאי לשאול, וואלה, אנחנו סגורים, אל תיתנו לעקוץ אתכם, אנחנו מכירים כמה משלמים לאומנים, כמה משלמים...

ברכה פרבר:

לא, אני תמיד בודקת, בודקת עם קולגות ושכונות אבל הם משלמים.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, אבל תדברי עם לילי, אולי הוא עשה לכם...

לילי שחר:

... תנו לי רגע לענות.

תמר ברלינר:

וגם נגיד יום העצמאות.

לילי שחר:

נכון.

ברכה פרבר:

כן.

תמר ברלינר:

ביום העצמאות גם האגף עובד בבילוקים, אנחנו מזמינים חבילות של כאילו אמנים דרך משרד כרטיסים מסוים, ואז אנחנו מתחילים שרשרת זה לשכונות, זאת אומרת, להגיד אלה מי שהזמנו, אתם יכולים להזמין אותם, תקבלו אולי מחירים טובים וכאלה. זה כן תמיד כדאי לפנות.

לילי שחר:

אז אני אגיד, ואחזק את מה שתמר אומרת..

יהודה פרוידגר:

.. כל כך הרבה עלויות הולך למשרד הכרטיסים?

לילי שחר:

ביום העצמאות כן אני עושה שילובים מתוך..

ברכה פרבר:

נכון.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, הוא שואל.. למה... אם אנחנו נהיה משרד הכרטיסים?

לילי שחר:

.. רגע. אני מודעת, אני מודעת לכוח הקנייה שלי. את זה שתדעו, אני מודעת לזה. יש פה קושי גדול מאוד. אז איפה שכן אני עושה את זה זה ביום העצמאות והפרויקט של עד הבית, זוכרים?

דוברת:

כן.

לילי שחר:

הוותיקים ביניכם.

אדם שי:

זה היה נהדר. זה היה נהדר.

לילי שחר:

מה?

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

היה נהדר הוא אומר.

לילי שחר:

נהדר, יפה. עד הבית, משם ובוודאי שהפעלתי את כוח הקנייה, אבל על כל הצגה קטנה, בשביל זה יש את הפורום.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

לא, לא הקטנה, אבל נגיד קובי אוז, אתה אומר לו, בוא לשלוש הופעות, תוריד מחיר.

לילי שחר:

כן, אבל היא והשנייה לא רוצה, והיא רק זה..

דוברת:

לא, אבל זה לא רק זה. ברגע שהיא... בתוך הפורום,

לילי שחר:

כאלה.

דוברת:

לא עובד ככה.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

לא, יש גם פורום, תציעי להם.

לילי שחר:

יש לנו פורום ואם את רוצה את קובי אוז למשל, תוסיפי את זה. חבר'ה, אני מתכוונת לקחת את קובי אוז. מי איתי? כאלה. אז לא תמיד אני יכולה. עכשיו אני לא יכולה לקבל ממך את זה ולמכור את קובי אוז, לכאלה שלא חשבו.

ברכה פרבר:

לא מעניין אותם..

יהודה פרוידגר:

אבל מול האמרגנים, למה אי אפשר מול?

לילי שחר:

מול אמרגנים אני אדבר, תסגרי מיד, תסגרי דילים פנימה..

דוברת:

ולילי, את גם יודעת להוריד אותם.

לילי שחר:

עיריית הדסה.. מי ידבר איתם?

יהודה פרוידגר:

אמרן יש לו כמה אומנים, אז ההוא ...

לילי שחר:

ברור, אני עושה את זה..

יהודה פרוידגר:

... שלוש אומנים.

לילי שחר:

אני עושה את זה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

היא אומרת שהיא עושה. בסדר. עוד משהו?

ברכה פרבר:

תודה רבה. תודה על הכל.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

בבקשה.

אחינועם שרף:

טוב, אז אני..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

חבר'ה, בואו, אני ידעתי שלקראת הסוף לא יהיה סבלנות. אבל עוד כמה דקות.

אחינועם שרף:

אני.. ממחלקת נוער של גינות העיר, ואני אצטרף למה שנטלי ויעל אמרו באמת..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אתם באתם בהרכב מורחב, כל הכבוד.

אחינועם שרף:

באנו באמת בהרכב מורחב.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

מגיע לכם איזה תוספת קטנה לכמה גרושים.

אחינועם שרף:

אני כן אצטרף לאמירה של ה-יש מאין, זה משהו שמאוד-מאוד מאפיין את האירועים שקורים אצלנו. אני כן רוצה לדבר את הנוער ולהכניס אותו לפרונט. במצגת שהייתה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, אליאסף הלך.

אחינועם שרף:

כן, חבל. במצגת שהייתה היו הרבה שיתופי פעולה והנוער לא היה אחד מהדברים שהופיעו שם. וזה חבל, וחבל מאוד שהנוער לא נתפס כצרכן של תרבות, ההפך. הנוער שאני עובדת איתו והנוער שאנחנו רואים, הוא לא רק משכונות של גינות העיר, מגיעים אלינו באמת מכל רחבי ירושלים, כי לומדים בגינות העיר, כי בתנועות נוער של גינות העיר ובאמת הנוער שלנו, הנוער הירושלמי הוא צרכן תרבות רציני, ומחפש איפה לצרוך את התרבות. והבקשה שלי זה שבואו נספק להם את המקומות האלה ונספק להם את היכולת לצרוך תרבות טובה, תרבות איכותית, ומשהו שזמין להם, שהם לא צריכים לעשות אקסטרה עבודה ולחפש יותר מדי, אלא שהם יידעו שלמשל, המרכז תוכן שאני מרכזת, מרכז ארגוב, זה הכתובת לתרבות ואומנות בירושלים לבני נוער.

לילי שחר:

איך קוראים לך, נשמה.

אחינועם שרף:

אחינועם.

לילי שחר:

אחינועם, אני קודם כל, מאוד-מאוד-מאוד שמחה שהגעת הנה. זה דבר ראשון.

אחינועם שרף:

היה לי חשוב נורא.

לילי שחר:

הדבר השני, את צודקת במאה אחוז, אין שיתוף פעולה עם מחלקת נוער. למה? לפני כמה, שלוש-ארבע שנים בדקתי, כי משהו הריח לי לא טוב בעיר. אני חושבת שהדגשנו לזה שנה, בואו נדגיש לנוער בתוכניות העבודה. הריח לי לא טוב, לא מתוך ידיעה ממש קונקרטית ופניתי למחלקת נוער ושאלתי מה העניינים ואמרו לי, הכל תקין, הכל בסדר, הכל רץ. אמרתי אהלן וסהלן. עכשיו שתביני, אגף תרבות הוא בעצם נותן שירותים מקצועיים. מחלקת נוער, אגף גיל רך, צעירים במרכז, גיל שלישי וכולי, הם תלויי אוכלוסייה. זאת אומרת אנחנו חייבים לעבוד בסינרגיה, אלא אם אתם מסתדרים, יודעים להפיק, יודעים צרכים, יודעים קהילה, יודעים את כל מה ש.. את כל התורה הזאת וגם מספקים ויש לכם תקציבים, אהלן וסהלן. אף אחד, אף אחד לא פנה אליי לאורך השלוש שנים האחרונות ואני מוכרחה להגיד שאני מרימה גבה עכשיו, כשאת אומרת..

דוברת:

...

לילי שחר:

כן. אני מרימה גבה, א' כי את אומרת צרכני.. הנוער צרכני תרבות גדולים, זה לא מה שאני שומעת מהעיר.

אחינועם שרף:

אז אני אגיד שנייה, אני אגיד תוספת..

לילי שחר:

זה לא מה שאני שומעת. אולי אצלכם וזה מבורך.

אחינועם שרף:

אני אגיד, אני אגיד שנייה..

נטלי פיקהולץ:

.. מתחם התחנה לאירועים..

אחינועם שרף:

מתחם .. השבוע היה לנו אירוע, אירוע מאוד-מאוד גדול, סליחה, סוף שבוע שעבר היה אירוע מאוד-מאוד גדול, אירוע שנקרא בירה מוזיקלית. אירוע שבעצם מזמין הרכבי נוער מרחבי הארץ אל ערב שאנחנו ארגנו, שאנחנו הפקנו. הם מקבלים בו גם במה, במתחם התחנה, וגם מקבלים סדנאות העשרה. הגיעו, היו 150 נוער, לפני צוותים, לפני קהל.

לילי שחר:

מאצלכם רק?

אחינועם שרף:

לא, זה נוער מכל רחבי הארץ, אבל הנוער של גינות העיר לקח..

נטלי פיקהולץ:

צריך לזכור שאצל... בגינות העיר בתי הספר מגיעים אליהם מכל העיר. יש לנו בתי ספר...

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, רגע.

אחינועם שרף:

היה לנו..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

בסדר, הבנו שיש פה בעיה.

אחינועם שרף:

אני רק אגיד שנייה אבל..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

בסדר, היא הצביעה, נבדוק את זה.

אחינועם שרף:

שאנחנו כן עובדים, אני כן אגיד שאנחנו כן עובדים עם מחלקת..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

חבל שאליאסף הלך, אבל בסדר, נדבר איתו.

אחינועם שרף:

זה לא שיש ניתוק מוחלט, אבל אני אומרת שגם ברמה העירונית, צריך שיהיה מעבר למחלקת נוער, שצריך שיהיה דברים שהם באמת, הרבה יותר מותאמים, כמו שיש משפחות צעירות או שבת וזה, אז שבת משפחתית או אני לא בדיוק סגורה בדיוק על הדברים, אבל צריך שגם יהיו דברים כאלה ייעודיים לנוער, ממחלקת תרבות, כי כן יש פה שוני.

לילי שחר:

סגור, כי כסף כזה יוצא אל הפועל ככה. סגור.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

טוב, אני חייב רגע להגיד גם לך לילי, שלא תקפצי, לפני כמה שנים, אני באמת הבאתי כסף ספציפית לנוער, אחרי שראיתי, למרות שאני לא מחזיק התיק, עשינו איזה עשר הופעות ב-25 אלף שקל בשכונה,

לילי שחר:

כן?

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

זה היה בינוני אבל, ואחרי זה הבאנו רכזות בכסף הזה והיה יותר טוב. ואחרי זה שתו לי את הכסף, אז זה עכשיו בדיוני... חבל שאליאסף הלך.

לילי שחר:

טוב, אני אדע מה לעשות בכסף...

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

אבל לא, אבל אני בהחלט מודע לזה שיש, צריך להגביר בנוער, כי יש איזה...

תמר ברלינר:

אבל צריך לעשות דיון מקצועי, צריך לעשות דיון מקצועי מה מושך את הנוער.

אחינועם שרף:

חד-משמעית.

תמר ברלינר:

וזה..

לילי שחר:

נכון.

תמר ברלינר:

לפני התקציב...

אחינועם שרף:

.. באמת מדבר נוער.

לילי שחר:

אבל תבינו,

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

רגע, לילי, צריכים עוד לדבר ואנשים ירצו..

לילי שחר:

שנייה, אבל תבינו את המקום שלי. אני לא יכולה לדחוף את האף שלי עכשיו בתוך...

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

הבנתי, בסדר, הבנו.

לילי שחר:

אלא אם כן הם מבקשים את...

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

הבנו. אני מסכים שיש פה בעיה ש...

יהודה פרוידגר:

זה צריך לבוא מלמעלה.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

לא, לא. שמשפחות צעירות, יש לנו רשות שגם אותה צריך להגביר, אבל בכל זאת יש לה מיקוד, ויש גיל באמצע שיש לו מחלקה, אבל המשאבים שלו לא כל כך גדולים. אבל בואו, אליאסף לא פה, נבדוק את זה מולו.

לילי שחר:

טוב.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

בבקשה. תודה.

אלונה זנדמן:

אני אלונה ממוסררה. תודה רבה לילי ולכל המחלקה.

דוברת:

תקשיבו, יחשבו שאנחנו..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

מורידים לך את הכסף.

תמר ברלינר:

.. מכל..

דוברת:

אנחנו אחר כך..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

טוב. רגע, אבל יש עוד משהו שאת רוצה לבקש? בקצרה. חבר'ה.

אלונה זנדמן:

יש לי אבל אני לא חושבת שזה מתאים לפורום הזה.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

טוב.

תמר ברלינר:

אני מקווה שזה לא בגלל ש... פה.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אוקיי. את יודעת, זה פורום חופשי. מוקלט אמנם, אבל אצלי זה חופשי.

אלונה זנדמן:

אני לא בטוחה ש.. לא יודעת..

פנינה ציינוב:

תגידי, נו, יאללה.

אלונה זנדמן:

אני חושבת ש..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:
תשימי נפשך בכפך ותגידי.

אלונה זנדמן:
בסדר.

פנינה ציינוב:
אנחנו מגבים אותך. אוקיי? כל מה שקורה פה..

אלונה זנדמן:
אני חושבת, בסוף כל הדברים שנאמרו פה..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:
חבר'ה, אני מבקש שקט.

אלונה זנדמן:
בסוף הרכזות תרבות הם השגרירות של עיריית ירושלים.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:
נכון.

אלונה זנדמן:
... ולדעתי הם לא מתוקצבות כראוי.

דוברת:
נכון.

יהודה פרוידגר:
מתוגמלות.

אלונה זנדמן:
לא מתוגמלות, מתוקצבות, הכל, מה שתגיד.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:
כן.

דוברת:

יופי.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אגב, סתם שאלה, מה השכר של רכזות תרבות לעומת רכזות משפחה צעירה?

לילי שחר:

לא מעניין אותי משפחה צעירה, אבל משפחה צעירה היא מאה אחוז,

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

נכון.

לילי שחר:

רכזות תרבות היא 50 אחוז.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

הבנתי. אז רגע, אז יש לכם שתי בקשות, אחד להגדיל ל-100 ושתיים להגדיל את הכסף, מעבר להקטנת המשרה.

נטע פורזיקי:

ובמנהלים מסויימים אולי שתי רכזות, נגיד במנהלים מאוד גדולים..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

טוב, בבקשה. נשארת בחיים.

אלונה זנדמן:

אני אגיד לך עוד משהו... בשבועיים האחרונים אני יצאתי כל ערב מהבית לפעילות, כאילו, ואף אחד לא... תוספת... כל ערב יצאתי על חשבון המסיבות עם המשפחה, ממש.

דוברת:

למה?

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

ובעלך לא עשה בעיות?

דוברת:

מה יש במוסררה...

אלונה זנדמן:

הוא רצה אבל מה הוא יכול לעשות?

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

טוב, הבנו. כן.

אלונה זנדמן:

חשוב לנו הקהילה, חשוב לנו השכונה, חשוב לנו ירושלים ואנחנו לא...

יעל גמון:

זה נכון..

יהודה פרוידגר:

.. לרכז..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

תודה. חבריה, אנחנו לקראת סיום. יהודה, יהודה, אתה עושה לי בלגן.

פנינה ציינוב:

אני פנינה מלב העיר.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

כן.

פנינה ציינוב:

אני אמשיך את הקו, תודה שאת בעדנו. באמת, כל פעם שמדברים עם לילי, לא משנה אם זה תקציב, אם זה זה, היא בעדנו, תודה. זה באמת, קודם כל נותן תחושה של בית. אני עשר שנים בתפקיד, אני מרגישה בית, כיף לי, ממש. אני רוצה להגיד בשם לב העיר שאנחנו מאוד רוצים פסטיבל עוגן, מאוד-מאוד רוצים, אחד, לא שתיים... אחד.

לילי שחר:

צודקת, גם אני רוצה..

פנינה ציינוב:

ויש לנו כבר, יש לנו כבר פסטיבלים על האש שכבר עובדים וכבר פעילים, רק לא ברמה התקציבית הזאת. היינו צריכים כמה פעמים לבקש, אנחנו מבקשים את זה כאן, בשולחן.

לילי שחר:

אתם על המנגל, נשמה.

פנינה ציינוב:

יאללה. תהפכי את הפלאנצ'ה וקדימה. והזכרתם משפחה צעירה, אנחנו מאוד נשמח לייצוג הזה אצלנו. המשפחות אצלנו גדלות, הן רוצות להישאר בשכונה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אין לכם רכזת משפחה צעירה?

פנינה ציינוב:

אין לנו רכזת.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, זה, זה לא רשום. מה? מה?

פנינה ציינוב:

לא מצליחים להביא עובדים.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, זה בעיה אחרת, אבל קודם נביא את התקן, אבל נכון שזה קשור גם לתנאים שאני במאמצים ענקיים הבאתי תקנים למשפחות הצעירות ולא מצליחים לאייש אותם, כי התנאים לא מספיקים.

פנינה ציינוב:

אז רכזת תרבות.. יכולה להיות גם רכזת משפחה צעירה?

לילי שחר:

כן.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

למה?

פנינה ציינוב:

יש לכם? יאללה, קדימה.

לילי שחר:

למה לא?

פנינה ציינוב:

אני גם וגם.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אז נדבר. טוב.

פנינה ציינוב:

אוקיי. דבר נוסף, אני שמה את זה על השולחן. דיברתם על שלוחות.

דוברת:

הלוואי...

פנינה ציינוב:

משכנות האומה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לא, אני לא שומע, חבריה. נהיה רעש.

פנינה ציינוב:

משכנות האומה, אני אגיד את זה בראשי פרקים ותריצו. משכנות האומה זאת שלוחה, היא מקבלת סך הכל חמשת אלפים שקל בשנה, זהו.

לילי שחר:

כל שלוחה מקבלת ממני..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

לילי, זה לא מספיק.

לילי שחר:

חמשת אלפים שקל בשנה..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

מה אפשר לעשות עם זה? כלום.

לילי שחר:

נכון.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

אפילו השוטר עולה 1,200.

לילי שחר:

לגמרי.. אני מסכימה איתך.

יהודה פרוידיגר:

כמה מקבל... המרכז...

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

טוב, הבנתי. טוב. כן, תודה. בבקשה.

פנינה ציינוב:

רגע, רגע, דבר אחרון.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

יש לנו עשר דקות. הנה עכשיו ההנהלה שלי התקשרה.

פנינה ציינוב:

המחירים עולים, הכל עולה, האמנים, הספקים.

ברכה פרבר:

ודווקא השכר לא.

פנינה ציינוב:

הכל, הכל. עזוב, עזבי את השכר, התקציבים שאנחנו מקבלים נשארים באמת אותו דבר. אז צריך לעשות את זה.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

טוב, זה כבר נאמר אבל אני רושם. כן, בבקשה.

דסי הבר:

אני דסי אז אני דסי מהרובע היהודי, באמת ממש-ממש חדשה בתפקיד, אז לומר תודה על ההזדמנות לבוא ולשמוע וללמוד, ואני מקבלת תחושה מאוד-מאוד טובה שיש ככה רצון לשיתופי פעולה ובעזרת השם להמשך.

לילי שחר:

בהצלחה.

דסי הבר:

היה חשוב לשמוע.

עירית הדסה-יוסיפון:

אז אני יחד עם דסי כבר עשר שנים בתפקיד. עירית הדסה. הדבר היחיד שככה גם מהדהד לי זה פסטיבל עוגן ברובע היהודי, אבל שהוא שלנו, לא שהוא של חברת אריאל ולא של גופים חיצוניים אחרים. זה תמיד משהו ש-חורה, כי התושבים תמיד מתלוננים אצלנו על הפסטיבלים, כי איך זה מפריע לחייהם ולא מתכתב בכלל עם הדי-אן-איי של השכונה. אז יש לי כבר את הפסטיבל שכבר בניתי בראש ועל הנייר.

לילי שחר:

בראש זה לא טוב.

עירית הדסה-יוסיפון:

לא, לא, גם על הנייר אגב. אגב, בקורס שעשינו, בניתי את הפסטיבל ואני צריכה תקציב כדי לממש אותו ואני חושבת שזה יכול להיות בן-לאומי. כאילו, אני וגם בטוחה שזה יכול...

לילי שחר:

שים שם..

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב.

מרים סלע:

תמר פה היא ה..

תמר ברלינר:

אז אני עושה חשבון.

מרים סלע:

הקופה הרושמת.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

כן, יהודה, בבקשה.

תמר ברלינר:

קופה רושמת, להפך, אני...

יהודה פרוידיגר:

אני, קודם כל באמת, ממש טוב לי שהייתי בישיבה פה ושמעתי. אני רוצה להגיד כמה דברים. אחד, התחילו פה האחרונים לדבר על פסטיבל עוגן, אני חושב שצריך למצוא לכל שכונה עוגן. בהסתכלות של תמר, עוגן שייתן מענה לכל המעגלים, כי יהיה לו ייחודיות שיבואו אליו, כמו שיש פסטיבל על חולות בכרמיאל, אז כל הארץ נוסעים לכרמיאל, פסטיבל הים האדום, פסטיבל עין-גב. בירושלים, כמעט כל שכונה היא עיר קטנה, מחולקת.. אבל זה צריך לבוא מהשכונה, ועוד שהשכונה תגיד, זה המאפיין אותנו, זה מתאים לנו, וזה יביא אנשים מכל ה.. מכל המעגלים שתמר דיברה עליהם.

לילי שחר:

לגמרי אבל לפני הכל.

יהודה פרוידיגר:

כסף. בסדר, נכון. עכשיו, הדבר הנוסף שעלה לי פה בישיבה הזאת, שכמו בהרבה דברים בעירייה, לכאורה צריך להיות מישהו שיסתכל מלמעלה על הכל ויחבר ויעשה את החיבורים, בדיוק כמו שאני דיברתי כמו על התכנון, גם מבחינת תקצוב. ולכן אני אקח לדוגמה, פה דיברו על שיתוף פעולה עם צעירים, אבל למשל אפילו עם קליטת עלייה. כן, עושים היום, משקיעים הרבה כספים במשרד הקליטה, חבל שאלישע קולא הלכה, היא יועצת השר לענייני קליטת עלייה, אני לא יודע בדיוק איזה נישא שם היא תופסת, אבל למשל, אם עושים מאמצים לקליטת עלייה, וחלק מהקליטת עלייה זה גם תרבות. עכשיו, יש שכונות רב-תרבותיות, יש שכונות שבאמת מתרכזים שם עולים. אם אפשר דרך הקליטת עלייה להזרים עוד תקציב, לא רק לרכוז קליטה, אלא תקציב לפעילויות תרבות שהאנשים ירגישו טוב, כי יש משהו שמתאים להם, זה חלק מהקליטה, כי חלק מהקליטה היא קליטה תרבותית, וככה צריך מישהו שמלמעלה יסתכל על הכל. עכשיו, לפעמים אתם יודעים את הדברים, כמו שאת אומרת, מה אני.. אני, אבל בשביל זה את צריכה לבוא לכאן עם נציגי הציבור, או

מישהו שידברר אותך למנכ"ל או למישהו שאמור להסתכל בתכנון למעלה ולעשות את כל התיאומים האלה והחיבורים האלה, כי אני חושב שבסוף..

מרים סלע:

אני חושבת שזה נכון לכל, להרבה סוגי אוכלוסיות,

יהודה פרוידגר:

נכון.

מרים סלע:

אבל לא רק לעולים.

יהודה פרוידגר:

נכון, נכון.

לילי שחר:

זה נכון והיה לנו..

יהודה פרוידגר:

אני לקחתי דוגמא, לקחתי דוגמא, אני לקחתי דוגמא ממש, על סוג כזה של דבר, שאפשר להזרים ממנו תקציבים לתרבות.

לילי שחר:

יהודה, היה לנו כבר פיילוט, והיה פסטיבל עוגן שנקרא..

תמר ברלינר:

איגום, איגום משאבים.

לילי שחר:

ירוסלמי..

יהודה פרוידגר:

כן, איגום משאבים.

תמר ברלינר:

..שבתרבות.

לילי שחר:

ירוסלמי זה היה פסטיבל בגנים שנכחד לצערי, והפך למשהו אחר. לא משנה, אבל כן יש רצון כזה, אבל מבחינת גיוס משאבים שאתה מתכוון, בואי, תלכי למחלקות נוספות, קליטת עלייה למשל וכאלה..

תמר ברלינר:

לא, אני חושבת שהכוונה היא יותר רגע להסתכל החוצה ויש מלא משרדי ממשלה,

יהודה פרוידגור:

כן.

תמר ברלינר:

שיש להם תקציבים ייעודיים ואז הרבה פעמים לעיר יותר נוח לפנות עם דברים שהם למשל..

לילי שחר:

ממוקדים.

תמר ברלינר:

כאילו, דברים ממוקדים, מרכז העיר, ומה שיהודה אומר פה בצדק רב, שבסוף .. כאילו גם העיר צריכה לפעמים חלק מהמשאבים האלה שמגיעים מבחוץ, להפנות גם לפעילות שכונתית, אני מאוד מסכימה עם זה.

לילי שחר:

גם אני מסכימה.

תמר ברלינר:

מאוד מסכימה עם זה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

טוב, יהודה. בבקשה.

לילי שחר:

... נלמד את הדרך.

אדם שי:

טוב. שלום לכולם, אדם מהגבעה הצרפתית. על מנת, קודם כל אנחנו שכונה קטנה, אז אין לנו יותר מדי מה להרוויח מחישוב דיפרנציאלי בהכרח, אנחנו שבעת אלפים איש.

לילי שחר:

להפסיד לא תפסיד.

אדם שי:

קטנה ואיכותית ביותר כמובן.

יהודה פרוידגר:

כולם רוצים שייקחו אותך בתור הבסיס..

אדם שי:

תודה על הדימוי..

יהודה פרוידגר:

של מה שקרה עם היום, ויגדילו לפי התושבים.

אדם שי:

על מנת.. נכון. על מנת להתאים לדרישות הספציפיות שלנו, בניתי בידיים בית להופעות חיות שהוא מועדון שאנחנו מפעילים בשכונה. תודה רבה לתמר שעזרה לנו להקים אותו.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

רגע, זה לא בגולי קניה.

אדם שי:

זה גולי קניה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

אה, גולי קניה.

תמר ברלינר:

גולי קניה.

אדם שי:

גולי קניה 4..

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

הייתי, הייתי שם כמה פעמים.

יהודה פרוידגר:

גולי קניה 4.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

.. עושה שם עבודה יפה.

יהודה פרוידגר:

איפה שהמכינה, לא?

אדם שי:

רק להכניס לפרופורציה, כן? את הקרשים שמהווים את הבמה, גנבתי מאתר בנייה א', ואת הקרשים שמהווים את הדק בחוץ גנבתי מאתר בנייה ב'.

יהודה פרוידגר:

תשמע, הכל מוקלט פה, תיזהר.

אדם שי:

את המגברים, הכל נאסף מאתר תרומה ומחבר'ה מהשכונה, אחד-אחד. התוצאה היא שיש לי היום בית הופעות מצוין שעומד, דופק, בלי גרוש... הרכז תרבות שלי שגם הוא ב-50 אחוז משרה.

ניסים אביב:

נכון.

אדם שי:

אין לי מספיק דברים טובים לומר עליו.

אתי ניסים:

הוא חבר הנהלה?

אדם שי:

הוא היה מועמד שלי, אני קידמתי אותו. את דן פגשתי במקור..

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

לא, הוא חבר..

אדם שי:

כי אני חיפשתי מישהו שיעזור לי להרים את קניה.

יוסי חביליו, יו"ר הוועדה:

הוא חבר הנהלה.

לילי שחר:

חבר הנהלה..

דוברת:

ויש לו תשוקה ענקית.

אדם שי:

ולדן, דן היה לצורך העניין, הוא היה בסך הכל מורה למוזיקה ומפיק טקסים אצלנו בשכונה, כן? הוא עזר לי, בתור שכזה קידמתי אותו לתפקיד רכז תרבות. תמר עזרה לנו לתקצב את זה, אחרי זה לתקופה מסוימת תנועת תרבות נתנה עוד 25 אחוז משרה, בגלל שהמועדון הצליח, הם אמרו, הצלחתם, אז אתם לא צריכים אותנו יותר. כלומר...אף אחד כרגע לא משלם על זה.

תמר ברלינר:

לא נכון.

לילי שחר:

מה, זה לא נכון.

תמר ברלינר:

לא נכון.

אדם שי:

עד שהעירייה נכנסת עכשיו לסיפור, זה חדש, זה חידוש, ותודה רבה על זה.

תמר ברלינר:

.. חידוש.. סגרנו ב-24. לא חידוש, אנחנו עומדים במילתנו. מה שאנחנו...

אדם שי:

על הכיפאק. נכון, נכון, רק תודות גדולות, אבל לקח הרבה זמן, אני מקווה שתסכימי איתי, תמר, שהעירייה למדה איך להתמודד עם הבריאה המוזרה הזו, כי אין עוד דבר כזה ברמת השכונה. כלומר, אין תקצוב ברמת השכונה של צורכי מועדון. אני צריך תאורה, אני צריך אקוסטיקה, אני צריך תקציב פעילות המועדון. כעיקרון כל הופעה מממנת את הבאה, רק בשביל להמחיש, כל הופעה שנכנסת אצלי ואני נותן עדיפות לאמניות ותיקות, שתי האחרונות שהיו אצלי זה סי היימן ודפנה ערמוני.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה:

שתי תותחיות, סלח לי.

אדם שי:

מתוך ההנחה שישראל היא מדינה שלאמנים קשה להתפרנס ועל אחת כמה וכמה אמניות ותיקות. אז הן זוכות לעדיפות אצלנו.

יהודה פרוידגר:

לא, קחו את המבוגרים, את האומנים הוותיקים...

אדם שי:

כל אמן שמופיע אצלי, אני מכניס אותו ללהקת חימום של ילדים מהשכונה, אוקיי? כלומר, עוד שלושה שבועות יש לי את דורי בן זאב, יהיה לי ארבעה-חמישה ילדים עם סקסופון מהשכונה שיחממו אותו.

לילי שחר:

ברור.

אדם שי:

זה עושה נפלאות כי זה בכרח מביא את ההורים שלהם ואת הסבא והסבתא שלהם, ואני אוציא עוד חמישה שקלים מכל אחד ואחד מהם. לא זה מה שיכסה את עלות שכרו של..

לילי שחר:

ברור שלא. ואני לא יודעת אם אתה יודע, אבל כן יש לכם תקציב לשנה הבאה..

אדם שי:

זה חדש ואני מודה ומברך, כל הכבוד לכם שנעניתם לאתגר, ממש תודה.

תמר ברלינר :

אני אגיד רגע, רק אולי בשביל כולם, שזו דוגמא טובה..

אדם שי :

בבקשה.

תמר ברלינר :

לרגע, נאמר פה קודם עירוב שימושים. מקום כזה הוא לא חי רק על תרבות, בואו רגע זה. יש שם את ... הירושלמי, יש שם את המרחב השלם, יש שם גם את אגף חברה וגם את אגף תרבות.

יהודה פרוידגר :

כן.

תמר ברלינר :

יש שם את תנועת תרבות. כאילו, יש, בסוף, צריכים הרבה-הרבה שותפים בשביל לייצר לדבר הזה תנועה און-גואינג ואז זה מביא קצת, זה מביא קצת, זה מביא קצת. בסוף זה ה..

יעל כהן :

וצריך משוגע לדבר.

אדם שי :

נכון מאוד. אני המשוגע לצורך העניין. ותודה גדולה גם ליעל שהתקופה הקצרה שלה כממלאת מקום אצלנו, הניפה את המועדון. בדיוק כמו שתמר אמרה, העסק בנוי על הרבה מאוד שותפים, והבעיה היא שברגע שאחד מהם לוקח צעד קטן אחורה, העסק קצת מתחיל להתפורר.

לילי שחר :

להתרופף, אבל..

אדם שי :

אז אני רק אומר שיש לנו משהו שהוא ייחודי בנוף, ולפיכך הוא גם מצריך פתרונות ייחודיים. תודה רבה.

יוסי חבילין, יו"ר הוועדה :

אוקיי. אז אני מסכם. קודם כל תודה לכולם ובאמת השתתפות מעל ומעבר. למה, הוא גם רוצה להגיד משהו?

גלית רג'ואן:

עכשיו נראה אותך מביא כסף...

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

ועוד פעם, אני, נעביר לכם את המייל שלי או אפשר דרך לילי. אז מה שאולי לא הספקתם או לא רציתם או לא היה דברים מסודרים, אפשר להעביר. ונראה איך אפשר לסייע לקראת הדיונים של תקציב 2025. אני גם מודה לאנשי אגף תרבות, כולם. לתמר, לילי, ברור, אבל באמת התודות פה היו חזקות, כל הכבוד.

לילי שחר:

ואני מודה לכל מי שכיתת את רגלו והגיע לכאן, זה לא פשוט בשעה הזו, באמת.

יוסי חבילון, יו"ר הוועדה:

טוב, תודה. וכמובן לחברי המועצה, למרים וליהודה.

אדם שי:

תודה רבה.

יהודה פרוידגר:

זה לא בשבילנו, זה בשבילכם.